

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

ГАРЯЧИЙ ЦЕХ, ГАРЯЧИЙ ЧАС

Завтра — День металурга

Колись годилося в такий день подавати на перших сторінках газет знімки передовиків виробництва. Чому не зробити це тепер — люди ж не стали працювати гірше, просто час змінився. Отже, перед вами — мартенівський цех Алчевського металургійного комбінату, що на Луганщині. Це одне з найбільших підприємств України, з повним металургійним циклом. Тут працюють справжні майстри своєї справи — сталевар з 25-річним стажем Іван Семенчук, оператор мартенівського

цеху Сергій Сбітнев (він — на знімку). Ні, люди не стали працювати гірше — інші настали часи. Мабуть, не найлегші для металургів. Особливо нинішній рік: ціни на метал у світі падають, погоду на світових ринках робить китайський метал. Наш уряд вважає, що вітчизняні металурги зможуть ці клопоти пережити й протриматися до осені. А восени стане легше. Будемо сподіватися, що так і станеться. А завтра — День металурга. І ми вітаємо їх із святом!

Фото Вадима ЛІСНОГО (Україноформ).

Працівникам металургійної промисловості України

Сердечно вітаю працівників галузі з професійним святом — Днем металурга.

Потужний гірничо-металургійний комплекс — становий хребет української індустрії, основа нашої економіки і головна матеріальна база державної незалежності України. Це третина нашого внутрішнього валового продукту і понад 40 відсотків валютних надходжень до бюджету.

Незважаючи на не досить сучасний технологічний рівень виробництва, труднощі із забезпеченням залізничною сировиною, нестачі інвестицій, ви ставите перед собою і вирішуєте складні завдання, твердо тримаєтеся на світовому ринку, зміцнюючи авторитет українських металургійних підприємств як надійних ділових партнерів. Галузь модернізується, піднімається до вищих стандартів, до світових вимог.

Це результат високого професіоналізму управлінців, спеціалістів, робітників, службовців, творчого підходу інженерно-технічних працівників до справи, поєднання досвіду представників старшого покоління із завзяттям молодих.

В Україні високо цінують вашу працю, працю мужніх людей, що дають країні метал. Мало яка професія може зрівнятися за престижністю зі званням металурга. Ми пишаємося вами.

Але нинішні реалії не дозволяють розслаблятися. Умови роботи дедалі ускладнюються, конкурентна боротьба на ринку металу загострюється. Віримо, що багаті традиції, досвід, знання справи, усвідомлення високої відповідальності за долю країни допоможуть вам успішно долати труднощі і добиватися ще кращих результатів.

Бажаю усім металургам міцного здоров'я, щастя і добра, нових звершень задля власного блага і розквіту України.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

■ НОВИНИ

Земля розбрату

Нарешті визначено землю, яку запропоновано під забудову кримським татарам. 60 га під спорудження житла знайшли в межах Коктебеля. Знайдено також ділянки для забудови депортованими й біля Алушти. Земельний конфлікт у Тихій бухті, після емоційних збурень і гарячих дискусій, залагодила спеціальна погоджувальна комісія. У її роботі взяли участь представники кримських татар, республіканських комітетів земельних ресурсів і національних відносин, селищної ради Коктебеля.

Проте претензії кримських татар на рекреаційну зону заповідної Тихої бухти, індивідуальна забудова в якій згідно із законом заборонена, залишилися. Вони збираються оскаржувати в суді заповідний статус бухти. Однак високопосадовці запевнили: у Тихій бухті жодної ділянки не виділять нікому, оскільки тут буде заповідник, повідомляє наш власкор Віктор ХОМЕНКО.

Столична влада обіцяє вислухати глас народу

Київ перегляне підхід до забудови центральної частини міста. Про це заявив мер столиці Олександр Омельченко. «Підхід до забудови й ущільнення центральної та історичної зон Києва буде детально проаналізовано, й забудову обмежено», — підкреслив він. Пан Омельченко також пообіцяв, що в кожному з 10 районів Києва проведуть громадські слухання з питань забудови цих районів, а потім відбудуться загальнооміські громадські слухання. «Ми приймемо рішення, що враховуватиме думку громадських організацій», — сказав київський голова, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

«Голос України» не раз писав про те, як у столиці зносять під будівництво сквери і зводять хмарочо-

си на небезпечних ділянках у центрі міста.

(Про комунальні проблеми столиці читайте на 4-й стор.).

Справи сердечні

Москва хоче, щоб її інтереси у СНД поважали

Глава МЗС РФ Сергій Лавров заявив, що Росія не претендує на монополію на просторі СНД, але хоче, щоб її інтереси там поважали.

«Ми сприймаємо цю територію як пов'язану з нами кровними узами і в культурі, і в економіці, і за родинними зв'язками», — сказав глава МЗС РФ. Він зазначив: «Це не наше, у тому сенсі, що ми повинні це забрати, але це наше, оскільки у нас болить серце за те, що там відбувається, і за те, як там ставляться до росіян».

(Продовження теми читайте на 5-й стор.).

Курсом до Іспанії

Зі стапелів керченського суднобудівного заводу «Затока» спущено на воду диво-корпус танкера-хімовоза. Морський велетень вагою 9 тис. тонн і водотоннажністю 38 тис. тонн споруджено для суднобудівної компанії Naval jion. Представники цієї фірми оцінили роботу керченських корабелів на відмінно і заявили, що буксируватимуть танкер до Іспанії з гарним настроєм. А ще мають намір і надалі укладати з нами контракти. *Вл. інф.*

■ ВРОЖАЙ-2005

Майже половина

В Одеській області вже зібрали перший мільйон з передбачуваних 2,5 млн. тонн врожаю. З площі 417,6 тис. га (43 відсотки від усіх посівів) намолочено 1 023 000 тонн зер-

на: трохи більше половини — це пшениця, а решта — ячмінь і горох. По 100 тисяч тонн зерна зібрали аграрії Саратського та Білгород-Дністровського районів. На жаль, сти-

хійне лихо в Ренійському районі, де 12 липня випала піврічна норма опадів, загальмувало тут збирання врожаю, повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

В Українському домі столиці відбулася виставка-презентація Черкаської області, де було представлено понад тисячу експонатів і зразків продукції, а також туристичний проект «Золота підкова Черкащини».

На знімку: директор Музею хліборобства з Тального Вадим Мицик.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Відверта розмова з металургами

Завтра Голова Верховної Ради України Володимир Литвин відвідає з робочою поїздкою Дніпродзержинськ. Глава парламенту, зокрема, планує взяти участь в урочистостях з нагоди Дня металурга, відвідати ВАТ «Дніпровський металургійний комбінат ім. Ф. Держинського», ознайомитися з ходом збирання зернових культур на полях Дніпропетровської області, а також взяти участь у «вуличному телебаченні» з телеглядачами України.

В'єтнамці перейматимуть наш досвід

Україна та В'єтнам зацікавлені у спільній співпраці, насамперед на рівні парламентів. Про це йшлося під час зустрічі голови Комітету Вер-

ховної Ради України в закордонних справах Станіслава Сташевського з Надзвичайним і Повноважним Послом Соціалістичної Республіки В'єтнам в Україні паном Ву Зионг Хуаном.

Сторони обговорили візит до України делегації Національних зборів В'єтнаму, який попередньо запланований на початок вересня. В'єтнамські парламентарії, наголосив іноземний гість, дуже зацікавлені діяльністю наших народних обранців, які послідовно обстоюють й утверджують засади демократії та активно співпрацюють з багатьма міжнародними інституціями.

Обговорюючи перспективи співпраці у різних сферах, Станіслав Сташевський висловився за активізацію співробітництва в міжнародних організаціях обох держав.

Співрозмовники зачіпали також питання економічної співпраці та зовнішньої політики України і В'єтнаму й наголошували на важливості підвищення темпів розвитку відносин між парламентами обох держав.

Перший заступник голови Київської облдержадміністрації Анатолій СЕМЕНЮК заявив, що в адміністрації не бачать можливості провести адміністративно-територіальну реформу до парламентських виборів 2006 року

Верховний Суд України зобов'язав Центральну виборчу комісію розглянути заяву колишнього майора Миколи Мельниченка про поновлення його виборчих прав як кандидата в народні депутати за списком Соціалістичної партії на виборах 2002 року

■ ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

Вшанували Гончара

Позавчора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин поклав квіти до пам'ятника відомому письменникові Олесю Гончару з нагоди 10-ї річниці від дня смерті (1918—1995).

Ще в 2003 році глава парламенту запропонував присвоїти звання Героя України класикові української літератури з нагоди його 85-річчя. Нині пропозицію підтримав відповідним указом глава держави.

■ ВІТАННЯ

Бухгалтерам і аудиторам України

Сердечно вітаю вас з професійним святом — Днем бухгалтера.

Відзначення цього свята засвідчує суспільне визнання важливої ролі бухгалтерів і аудиторів у розбудові в Україні сучасної ринкової економіки. Ваш високий професіоналізм, сумлінна праця є важливим чинником ефективного використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів, динамічного розвитку економіки підприємств, прийняття обґрунтованих управлінських рішень.

В Україні цінують ваші зусилля, спрямовані на приведення національної системи бухгалтерського обліку і звітності у відповідність з вимогами ринкової економіки та міжнародними стандартами.

Вримо, що бухгалтерські працівники і далі вдосконалюватимуть свою роботу, всіляко сприятимуть підвищенню ефективності господарської діяльності підприємств, установ, організацій, зміцненню економічного потенціалу нашої держави.

Бажаю вам міцного здоров'я, життєвої енергії, щастя і злагоди в ролинах, успіхів у праці, почуття задоволення від усвідомлення її значущості для процвітання України й поліпшення життя людей.

Володимир ЛИТВИН, Голова Верховної Ради України.

Четвертому з'їздові Партії промисловців і підприємців України

Щиро вітаю делегатів і гостей партії, яка є однією із впливових сил центристського спрямування.

Гасла партії виважені і зрозумілі кожному українцеві: утвердження демократії та соціально орієнтованої економіки, принципове обстоювання національних інтересів, наполегливий і послідовний захист інтересів великого, середнього і малого бізнесу. Її прагматичні, конструктивні дії мають на меті поліпшення соціально-економічного життя населення, країни, зміцнення стабільності, впевненості у завтрашньому дні.

Немає сумніву, що ви й далі наполегливо втілюватимете у життя своє партійне гасло: “Патріотизм, професіоналізм, порядність — Україні!”, що Партія промисловців і підприємців України успішно витримає всі майбутні випробування, виправдає надії суспільства на проведення в країні важливих перетворень для блага кожного її громадянина.

Бажаю з'їздові плідної роботи, політичної мудрості і творчої налаштованості на конкретні справи, а всім вам — міцного здоров'я, щастя, миру і злагоди.

Володимир ЛИТВИН, Голова Верховної Ради України.

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Криза прогнозована, але все одно болюча

Кризу в гірничо-металургійній галузі можна було спрогнозувати. Про це на прес-конференції в Маріуполі заявив народний депутат України, голова правління ВАТ “Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча” Володимир Бойко.

Зокрема, в червні, за попередніми даними, валовий дохід підприємства зменшився на 100 мільйонів доларів — на третину порівняно з квітнем цього року. Водночас обсяг виробництва основних видів продукції — агломерату, чавуну, сталі, прокату — не знизився, а навіть підвищився. За словами народного депутата, на металургійних підприємствах зростають кредиторська та дебіторська заборгованості. Це пов'язано із падінням світових цін на метал приблизно на 40 відсотків.

Народний депутат звернув увагу на проблему неповернення ПДВ: держава заборгувала підприємству 328 мільйонів гривень. “Ми сплачуємо податок на прибуток авансом, лише за перший квартал заплатили 208 мільйонів гривень. Прохання одне: нормально повертайте нам ПДВ”, — заявив В. Бойко.

Ліна КУЩ.

Володимир ЛИТВИН: “Ми знову зіштовхнулися з фактом, що телефонували керівникам фракцій з переконливим проханням не брати участі у засіданні погоджувальної ради”

Не змінилося нічого, крім цін?

Акціями прихильників та опонентів Президента України супроводжувався візит Віктора Ющенка до Донецька. Оразу кілька партійних і громадських організацій зібралися перед палацом молоді “Юність”, де відбувалася нарада глави держави із активом області.

Мітинг із вимогами знизити ціни на продукти та комунальні тарифи провели перед обласною держадміністрацією комуністи. Відзначилися радикальні організації “За Україну без Ющенка” та “Ми”.

Представники різних політичних сил акцентували увагу на падінні обсягів промислового виробництва в області за останні півроку, зростанні боргів у заробітній платі у вугільній галузі — на 1 липня ця сума становила 190 мільйонів доларів.

У лютому цього року під час першого приїзду до Донецька в ранзі Президента України Віктор Ющенко пообіцяв: “Присягаю, що через короткий час ви побачите іншу Донецчину”. Водночас, за даними опитувань, 60 відсотків громадян вважають, що в області нічого не змінилося.

Ліна КУЩ.

Фото: Володимир ЛАЗАРЕНКО (Прес-служба Президента України).

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Вибори міського голови відбудуться

Таке рішення прийняв Кілійський районний суд Одеської області, розглянувши протест прокурора району і скасувавши рішення міської ради. Остання, нагадаємо, вважала недоцільним проводити вибори нового міського голови. Колишній міський голова Кілії достроково припинив повноваження, бо Президент України призначив його главою райдержадміністрації.

Міська рада вирішила вибори нового керівника районного центру не проводити, а виконання його обов'язків покласти на секретаря міськради. Своє рішення депутати мотивували браком грошей на проведення виборів і тим, що до чергових виборів (у березні 2006 року) залишилося зовсім небагато часу.

Така юридична колізія в Одеській області сталася вперше. І тепер за рішенням суду міська рада зобов'язана негайно призначити дату проведення виборів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ У КОМІТЕТАХ ВР

Академіки ідуть у мережу

Комітет Верховної Ради з питань науки і освіти на черговому засіданні обговорив ряд законопроектів і заслухав інформацію першого віце-президента Національної академії України Анатолія Шпака про використання бюджетних коштів під час виконання робіт зі створення академічної оптоволоконної мережі НАН. На думку членів комітету, створення академічної оптоволоконної мережі НАН України та її об'єднання з Європейською академічною мережею — пріоритетне і надзвичайно важливе завдання для Національної академії наук на шляху інтеграції до Європейського наукового співтовариства. Саме тому комітет рекомендуватиме під час формування пропозицій до проекту державного бюджету України на 2006 рік передбачити кошти на реалізацію другого етапу робіт.

Також народні обранці рекомендували ухвалити в першому читанні проект закону про організаційно-правові заходи держави стосовно соціального забезпечення та соціального захисту і підтримки випускників закладів для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування. Позитивним є те, що законопроект містить спеціальні норми, які встановлюють систему соціального захисту

та суспільної підтримки випускників дитячих будинків і регламентують функціонування системи. Водночас відзначалося, що більшість позицій законопроекту передбачають ізоляцію дітей-сиріт — випускників інтернатних закладів — в інших закладах (центрах соціальних служб, молодіжних центрах праці, центрах соціальної та психологічної адаптації), що суперечить ідеї інтеграції та-

ких дітей у суспільство та їх соціалізації.

Зміни до Закону України “Про статус гірських населених пунктів”, також розглянуті на засіданні комітету, передбачають надання громадянам, які мають статус особи, що проживає і працює (навчається) на території гірського населеного пункту, права на позаконкурсний вступ до державних вищих закладів освіти, професійно-технічних закладів та на курси для професійного навчання з обов'язковим наданням гуртожитку на час навчання і гарантованою виплатою підвищеної на 50 відсотків стипендії, незалежно від місця навчання в Україні. А тим із них, хто закінчив загальноосвітні заклади з відзнакою, — право на вступ до державних вищих закладів освіти без екзаменів за результатами співбесіди. Проте члени комітету не

погодилися з запропонованими змінами, оскільки Законом України “Про освіту” передбачено, що громадяни мають право на безоплатну освіту в усіх державних навчальних закладах незалежно від статі, раси, національності, соціального та майнового стану, роду та характеру занять, світоглядних переконань, належності до партій, ставлення до релігії, віросповідання, місця проживання та інших обставин. На засіданні зазначалося, що на цей час певні переваги, які стосуються і жителів гірських населених пунктів, вже надаються широкому колу громадян. Проте комітет вирішив рекомендувати Верховній Раді прийняти у першому читанні проект закону про внесення деяких змін до Закону України “Про статус гірських населених пунктів”.

Іван ІЛЛЯШ.

Заява

фракції Партії промисловців і підприємців України з приводу поточної політичної ситуації, взаємин між урядом і парламентом

Фракція Партії промисловців і підприємців України підтримує курс Президента України, дії Кабінету Міністрів України і Верховної Ради України зі стабілізації соціально-економічної ситуації в державі, мінімізації негативних наслідків дій попередньої влади, здійснення першочергових заходів щодо покращення життєвого рівня найвразливіших верств населення країни, оновлення кадрів, боротьби з контрабандою, корупцією, залучення інвестицій, створення нових робочих місць, підготовки до вступу України до СОТ.

Водночас фракція констатує, що нинішня політика запровадження європейських соціально-економічних і демократичних стандартів життєдіяльності людини і суспільства здійснюється у складних, несприятливих умовах, спричинених як внутрішніми, так і зовнішніми чинниками. Тривожить деяке уповільнення темпів економічного зростання і скорочення обсягів інвестицій в економіку країни, час від часу виникають цінові струси на ринках паль-

ного, м'ясопродуктів, цукру тощо.

На цьому тлі певні політичні сили у парламенті, готуючись до наступних виборів 2006-го року, вдаються до блокування прийняття життєво необхідних законопроектів, що особливо проявилось в останній сесійний тиждень роботи Верховної Ради України.

З огляду на ці події фракція ПППУ висловлює стурбованість відсутністю ефективного, політично коректного механізму взаємодії уряду і парламенту, що призводить до втрат часу, адже кожний не прийнятий закон, визначений Президентом України як невідкладний, — це неприпустима втрата динаміки розвитку країни.

Ефективна взаємодія особливо важлива не тільки в силу внутрішніх потреб — посилення соціальної складової державної політики, створення інвестиційної привабливості країни, формування паритетних стосунків між державою і бізнесом, — а й з огляду на зовнішні умови. Ідеться, зокрема про посилення конкуренції на зовнішньоекономічних ринках, доступ до яких українських товарів стане можливим завдяки вступу до СОТ.

На результативності взаємодії парламенту і уряду негативно позначається політична нестратегізованість парламенту. Особливо турбує відсутність політичної коаліції парламентських партій, що підтримують курс Президента України В. Ющенка.

■ АКЦІЯ

«Вогняна ніч» відбулася

У номері нашої газети за минулий четвер повідомлялося про намір кількох політичних партій і громадських організацій Київської області провести акцію «Вогняна ніч» на знак протесту проти здійснення територіальної реформи. Ввечері того само дня, коли вже сутеніло, на значній відстані вздовж траси Київ—Одеса запалали численні факели і свічки. На транспарантах надписи: «Ми проти реформи» і подібного змісту.

Розмовляю з представниками різних районів. Вони в один голос заявляють: «Реформа не до часу, не продумана, завдасть лише шкоди. Невже уряду й віце-прем'єр-міністру Роману Безсмертному немає чого більше робити, аніж здійснювати переріз, перекроювати межі в області? Хай краще піклувалися би про створення обіцяних робочих місць, щоб ми не витрачали по півдня на поїздки на роботу до Києва. А реформа, навпаки, передбачає скорочення посад лікарів, учителів, працівників культури...»

Одні висловлювали сумнів, що до їхніх голосів прислухаються. Інші — переконанні:

— Сьогодні ми поховали задуманий урядом і підтримуваний облдержадміністрацією експеримент у нашій області й територіальну реформу в Україні взагалі.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київська область.

Фото Олександра СИНІЦІ (УНІАН).

«Але наскільки пожвавився процес...»

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Політичне затишшя, котре, здавалося б, розпочалося після завершення парламентської сесії, несподівано було перерване заявою Кабінету Міністрів, зачитаною особисто главою уряду Юлією Тимошенко. «Всі закони були якісно і високопрофесійно відпрацьовані парламентськими комітетами і фракціями разом з парламентсько-урядовою комісією, однак в останній сесійний тиждень українська і світова громадськість стали свідками спланованої провокації в залі Верховної Ради. Прикриваючись тим, що до цього безпосередньо причетне керівництво вищого законодавчого органу», — зазначила вона. І закликала... «створити ефективну парламентську більшість».

На першу частину цього звинувачення Голова Верховної Ради Володимир Литвин відповів ще по завершенні сесії. «Якщо уряд пропонує провести одне голосування одразу по 14 законопроектів, то хіба це не тиск?» — запитав він. Але з таким самим успіхом уряд міг би самостійно підписати ці закони і направити їх Президенту або отримати право видавати декрети, які матимуть силу закону. Щоб відповісти на другу частину звинувачень, які пролунали в заяві уряду, глава парламенту терміново повернувся з Криму, де перебував у відпустці. «Це, очевидно, вперше у світовій практиці, що вищий орган виконавчої влади звинувачує парламент у тому, що він не робив, але проблема не в заяві, а в тенденціях, які проглядаються», — сказав В. Литвин. Відтак ідею створення нової парламентської більшості він назвав «атавізмом, який розкритикували в попередній період» та додав, що

більшість нині можна сформувати лише за допомогою правоохоронних органів і людей, які знають як це робити — їх тільки треба повернути у владні кабінети. Категорично проти «спроб штучного створення парламентської більшості, що не відповідає коаліційному складові нинішнього Кабінету Міністрів» виступила й погоджувальна рада парламенту, щоправда, не у повному складі. З цього приводу В. Литвин зауважив, що сьогодні ми знову зіштовхнулися з фактом, що телефонували керівникам фракцій з переконливим проханням не брати участі у засіданні погоджувальної ради. Хто телефонував? «Той, хто може зателефонувати», — сказав він журналістам. Проте все вказує на те, що з наблизненням осені нас таки чекають реальні дії зі створення нової парламентської більшості. Зокрема, на це вказує віденська заява Віктора Ющенка: коментуючи парламентсько-урядовий конфлікт, він

вже сьогодні фактично є коаліційним, оскільки сформований із представників певних політичних сил. А якщо розпочинати переговори про входження до парламентської більшості з представниками нинішньої опозиції, то їм потрібно щось запропонувати взамін. Проте виникають великі сумніви, що напередодні парламентських виборів нинішня влада запропонує новим опозиціонерам щось таке вагоме, щоб вони погодилися увійти до провладної парламентської більшості. Для них багатого «рентабельніше» критикувати дії влади. Отож нинішня війна заяв між урядом і парламентом це, по суті, початок дискусії про парламентську більшість уже в наступному парламенті. І саме від її тональності залежатиме, хто з ким блокуватиметься під час парламентських виборів та чи зможе нова влада отримати тверду більшість у наступній Верховній Раді. Тим паче що останнім часом навіть серед найближчих провладних союзників спостерігається легке взаємне роздратування — згадаймо хоча б спільну заяву НРУ, УНП, ПРП та БЮТ про небажання входити до складу «єдиної демократичної партії».

Щоправда, до осені цей конфлікт навряд чи розростатиметься. «Але наскільки пожвавився процес» — ці слова належать ініціатору літнього політичного пожвавлення Юлії Тимошенко. З цим не можна не погодитися.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

■ РЕПЛІКА

Цинічна цікавість

Віце-прем'єр-міністр Микола Томенко не приховує: «... я вже запитую: коли хоч одна людина буде сидіти в тюрмі? Може, це й цинічно, але... Мене цікавлять конкретні вироки».

Це говорить, до речі, високопосадовець, який в уряді опікується гуманітарними питаннями, який працював законодавцем і повинен знати або, принаймні, розуміти, що таке презумпція невинності. В усякому разі навіть у сні пам'ятати на зубок статтю 62 Конституції держави, у якій він займає посаду заступника керівника уряду.

Проте, схоже, пана Томенка це мало обходить. Бо він, без жодних застережень, безапеляційно стверджує у газеті «День», яка останнім часом дуже перейнялася долею «справи Гонгадзе»: «Якби я був прокурором, я б починав зі справи Кучми. Тому що «справа Гонгадзе» є похідною і прямо пов'язаною зі справою Кучми». Тобто можна зробити висновок, що пан Томенко уже дає вказівку, що робити прокурорам. І на чому базується така впевненість урядовця? Він не приховує цього — посилається на сумновідомого майора СБУ Миколу Мельниченка.

Мені вже доводилося писати на цю тему у «Голосі України». Зокрема, й про так звані «плівки Мельниченка». Однак сьогодні, спеціально для віце-прем'єр-міністра Миколи Томенка, процитую його однопартійця, колишнього голову тимчасової слідчої комісії Верховної Ради Олександра Жира. Ось що він, зокрема, стверджує в інтерв'ю тогочасному тижневику: «Микола сам заплутався у своїх свідченнях пресі. І, гадаю, він не зацікавлений у тому, щоб була встановлена істина». І далі: «Це дуже важливе запитання: як веліси записи? Ким робилися? Запитання, на які сьогодні немає відповіді. Але — кажу ще раз — це вияснити треба. І назвати імена тих, хто організовував прослуховування, а потім — хто використовував інформацію. У якийсь період, природно, вона знаходилася на дисках. Але вже використовувалася — чи то проти України, чи то проти Кучми зокрема. Чи то проти тих людей, які заходили до нього в кабінет». Це потрібно для того, на думку Олександра Жира, «щоб дати односторонню відповідь і підтвердити з правової точки зору, що це не монтаж».

Отож, перш ніж демонструвати свою цинічну цікавість перед журналістами, віце-прем'єр-міністр Миколи Томенку варто було б довідатися у свого однопартійця про Мельниченка і його записи. А в цивілізованому світі, зокрема у Європі, урядовці після подібних заяв потрапляють під суд і йдуть у відставку. Бо ніхто, хоч би яку посаду він обіймав, не має права тиснути ні на слідство, ні на суд. То, може, пан Томенко покаже приклад і подасть у відставку, щоб продемонструвати, що ми, українці, дочекались справедливої влади і живемо у демократичній правовій державі, на першому місці у якій є НЕ ПОСАДА, А ЗАКОН? Щоправда, стосовно такого кроку Миколи Томенка у мене є величезні сумніви.

Володимир КОРОЛЮК.

На Дніпропетровщині голова одного з об'єднань інвалідів привласнив гуманітарної допомоги на 500 тисяч гривень

■ У НОМЕР

Назустріч майбутньому

Хмельницька область. За сто днів — дев'ять сільських дитячих садочків. Саме так відзвітувала про свою роботу перед земляками нова адміністрація Кам'янець-Подільського району. Занедбані, а деінде й покинуті приміщення відбудовано, й вони готові прийняти дітлахів. А їхні мами матимуть час для праці в господарстві чи організації власної справи. Після цього оновлюватимуть та відкриватимуть, кажуть представники влади, дошкільні заклади і в інших населених пунктах, окремі з них розташують у приміщеннях шкіл. За словами голови РДА Анатолія Занюка, саме так просять зробити люди.

Віра ШПИЛЬОВА.

Цукор справжній, а ось долари...

Полтавська область. Приватний підприємець з Лубен О. на центральному ринку свого міста продав пару мішків цукру за... 100 американських доларів. Але втішатися «зеленими» не довелось: купюра виявилася підробленою. Тож тепер слідчі шукають того хазяїна з цукром.

Це вже не перший випадок, коли махінатори шиють у дурні ласих на «зелені» продавців. Так, одна бабуся «загнала» проїжджим біля траси пару відер ранніх черешень за... 10 доларів, в яких нуль виявився доклеєним...

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Замість збіжжя — попіл

Крим. 25-гектарний лан пшениці згорів під селом Фронтове Ленінського району. Якби не пожежники і жниварі, втрати агрофірми «Зеніт» були б набагато більші. Винуватцем виявився місцевий житель, який, поспішаючи напідпитку на риболовлю, рушив навпростець через поле, підминаючи колосся «Жигулями» з несправною вихлопною трубою. За фактом підпалу порушено кримінальну справу.

Віктор ХОМЕНКО.

Скільки ж важить кілограм?

Житомирська область. На кожен суб'єкт господарювання припадає в середньому по сім порушень. Такого висновку дійшли в обласному управлінні захисту споживачів, перевіривши роботу майже 400 продавців. Вилучено півсотні несправних ваг та пошкоджених гир, де кілограм у різних продавців важив по-різному.

Не все гаразд і в сучасних супермаркетах. Тут хоч і є електронні ваги, але остерігатися треба простроченого товару. Передусім це стосується кондитерських та кулінарних виробів, молочної продукції і навіть вина. Так, в одному з розрекламованих супермаркетів у двох відділах виявили 15 найменувань продуктів, термін придатності яких минув.

Олексій КАВУН.

«Нечиста сила» трощила пам'ятники?

Сумщина. На Покровському цвинтарі Лебедина начебто якась нечиста сила за дві ночі розтрощила 12 надгробних пам'ятників. Правоохоронці, на відміну від переляканих бабусь, відкинули «загробну» версію і знайшли злочинців. Ними виявилися раніше засуджені брати К., яких спіймали на гарячому під час третьої вилазки. Невігласи руйнували могили заради металевих швелерів, якими надгробні плити з'єднані з пам'ятниками. Ховали «добро» у бур'янах. Кожному з братів світить до трьох років позбавлення волі.

Владислав ЖМУРКОВ.

■ ФОТОФАКТ

На милицях — навколо України! Саме такий подвиг вирішив здійснити Олександр Мазуренко з Донецчини. Вийшовши з Добропілля, він успішно долає кожен з 56000 кілометрів.

Фото агентства «Прес-КІТ».

Як заявив Юрій БОЙКО, Республіканська партія виступає проти соціальних репресій

Що згорить, те не згниє З-під багатьох столичних будинків сміття не вивозять по чотири доби

Сонце у «кам'яних джунглях» Києва просто нестерпне. Стомлені його енергією, ми з подругою шукали порятунку в затінку найближчого двору. Знайшли зручну лавочку. Сіли. Від специфічного запаху закрутило не те що у носі — у голові. У веселому дворику «тусувалися» не діти і молодь, а бомжі, які шукали здобич у переповнених контейнерах зі сміттям. Цікавість та обурення взяли гору над втомою.

Консьержка одного із семи під'їздів десятиповерхового будинку № 15, що по вулиці Семашка Святошинського району Києва, погодилась поділитися наболілим. З'ясувалося, що сміття із контейнерів та сміттєпроводів не вивозили уже чотири доби. Вражаюча цифра як для літа! До розмови приєднуються й інші мешканці «забутого» будинку. Окрім звичних платежів (у середньому мешканці однієї трикімнатної квартири сплачують за послуги ЖЕО 44 гривні), вони платять ще й по 20 гривень у стихійно створену консьержну службу власного будинку. Зібрані кошти йдуть на підтримання чистоти і порядку в домі. Така ситуація повторюється щоліта. А відповідальні інстанції у всіх «смертних гріхах» звинувачують дворника. Хоча саме його праця найпомітніша.

Я вирішила попросити пояснень у Житлово-експлуатаційній організації № 810. У просторому кабінеті з табличкою «Начальник ЖЕО Бурса Катерина Давидівна» мене зустріла Давидівна» мене зустріла втомлена жінка. Відрекомендувавшись, я попросила прокоментувати ситуацію, що склалася.

— Ваше направлення до мене! — відрізала начальниця.

«Цікаво, звідки, — подумалося мені, — від Президента?». Ніякого направлення, звісно, не було, бо в цій ситуації воно не потрібно.

— Тоді без коментарів, — роздратовано вказала мені на двері пані Катерина.

Подякувавши за «змістовну» інформацію, я залишила не дуже гостинний заклад. Проте відповідальних за вивіз сміття у будинку під номером 15 так і не знайшла. Дводенні спроби зв'язатися з керівництвом районних служб, що мали б відповідати за санітарний стан у Святошині, результату не дали. Втім, наступні дзвінки до УЖГ, СЕС та райдержадміністрації свою справу зробили — сміття частинами почали вивозити. Перший вивіз відбувся ще ввечері, другий... о 4-й ранку. Спустошені контейнери миттєво заповнювалися тим сміттям, що скопичувалося у сміттєзбірниках під'їзду. Гарантії, що за чотири дні ситуація не повториться, на жаль, немає.

Наш песимізм, здається, розділяє і головний державний санітарний лікар Києва Ірина Козлова. Принаймні у своїй доповіді на розширеній колегії міськдержадміністрації вона навела факти численних порушень правил санітар-

ного очищення території, що трапляються майже в усіх районах столиці. Можливо, мешканцям будинку по Семашко, 15, ще пощастило. Сусіди Катерини Давидівни з 802-го ЖЕКу того ж Святошинського району не переймаються вивезенням сміття, а просто сплячуть його біля будинків. Нетрадиційні методи «санітарного захисту» санітарно-епідеміологічну

ситуацію в місті, звісно, не поліпшують. Наприклад, рівень захворюваності на бактеріальну дизентерію цього року підвищився у 3,3 разу порівняно з минулим. Тож не чекайте допомоги від комунальників. Частіше мийте руки і користуйтеся респіраторами. Якщо вони у вас є.

*Ольга ГАЙДАЙЧУК.
Фотоетюд із архіву
«Голосу України».*

Охорона Резниковича: вигадки і дійсність

А він сам сказав, що...

Тим часом на прес-конференції, яка щойно відбулася в Російській драмі, Михайло Резникович, зокрема, сказав, що театр не співпрацює з «трьома охоронними фірмами» й що у нього самого особистої охорони немає, і жодної копійки бюджетних грошей на охорону театру не витрачено. Ми ж не самогубці, щоб тринькати державні гроші в нинішній ситуації! Десь у такому сенсі висловився Михайло Юрійович. І далі: якщо в театрі є охорона, то лише така, як у будь-якій школі чи дитсадку!

А взагалі враження таке, що війна між театром і міністерством переживає якусь ліниву стадію. Мабуть, усім час у відпустку!

Олена ПОНОМАРЕНКО.

Одеські крокодили одержали столичну прописку

До Київського зоопарку з Одеси переїхали двоє крокодилів. Крокодиляча пара — самка і самець у повному розквіті сил, обом близько 30 років. Оселилися одесити на острові звірів під одним дахом з метеликами,

і плавають вони в одному басейні зі старожилом зоопарку — 25-річною самкою. Поки що вона тримається окремо від новачків, але працівники зоопарку впевнені, що згодом у них буде велика крокодиляча родина.

Один з елементів фігурного катання — підтримка Думи

У четвер коридорами сьомого поверху Державної Думи РФ ходили Наталя Вітренко і Володимир Марченко. Це законодавчі апартаменти пропрезидентської фракції “Єдина Росія”. Українських гостей прийняв лідер фракції Вячеслав Володін, вони домовилися про “тісні співробітництва” на майбутніх в Україні парламентських виборах.

У Росії не приховують, що “ще не вечір”. Експансія буде “точкова”, Москва побореться за схід і південь України.

До лідерів ПСПУ в російському парламенті тільки в червні-липні побували Віктор Янукович, Раїса Богатирьова, гінці Петра Симоненка. А лідер “Братства” Дмитро Корчинський, схоже, взагалі прописався в Москві. Його виступ на “європейському форумі” в Підмосков’ї сподобався заступникові голови адміністрації президента РФ Володимирові Суркову, котрий подякував Корчинському за цінні поради, “як зміцнити владу в Росії”! А в агентстві РІА “Новини” Дмитро провів прес-конференцію і попросив журналістів захистити права росіян у Молдові.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Миротворчо крокуємо до НАТО

Поглиблення співпраці України з ЄС і НАТО з перспективою отримання членства у вказаних організаціях — стратегічний курс, обраний вищим політичним керівництвом держави. Це констатував у своєму інтерв’ю газеті “Известия” глава українського оборонного відомства Анатолій Гриценко.

— Як громадянин, я поділяю і підтримую цей курс, як міністр — запроваджую його в життя в межах компетенції Міністерства оборони, — заявив він. — Протягом десяти років більш як 27 тисяч українських військовослужбовців взяли участь у миротворчих місіях і отримали дорожочинний досвід дій у бойових або наближених до бойових умовах.

Анатолій Гриценко зазначив, що через місяць Україна відправить свій миротворчий батальйон матеріального забезпечення (155 чоловік) у зону розмежування

між Ізраїлем і Сирією. Також Міноборони України спільно з НАТО зараз розглядає варіанти надання військово-транспортних літаків для перекидання миротворців до Судану, де планується миротворча місія під егідою Африканського Союзу і ЄС.

За словами керівника оборонного відомства, якщо буде ухвалено політичне рішення, наші миротворці зможуть виконувати завдання і на території колишнього СРСР, наприклад, у Придністров’ї, Нагірному Карабаху або Абхазії.

Ольга ВІТЕР.

■ ФОТОФАКТ

У Львові урочисто провели в Ліван першу групу із 117 саперів 3-го окремого інженерного батальйону, які замінять там своїх товаришів по службі. Нагадаємо, що наші миротворці працюють у Лівані вже п’ять років.

Фото Віталія ГРАБАРЯ (УНАІН).

Канал потребує хірургічного втручання

Єдине джерело питної води у регіоні в аварійній ситуації. Під руслом ділянки каналу “Сіверський Донець—Донбас” активізувалися карстові процеси, на відкосах розкриті будівельні шви. За словами начальника головного управління МНС України в області Леоніда Касторського, без термінових заходів ситуація може призвести до непередбачуваних наслідків. Вартість робіт — 9,2 млн. грн. Область уже придбала необхідних матеріалів на 5 мільйонів, решту просить виділити з Києва. Провести санацію каналу без його зупинки дозволяють сучасні технології.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

У боргах, як у шовках

Роботодавці області заборгували 41 мільйон гривень зарплати. У “рекордний” сумі — не виплати грошей не лише минулих років, а й нинішні. За словами заступника начальника головуправління праці та соціального захисту населення облдержадміністрації Володимира Александрова, 6,6 мільйона не виплат зарплати припадає

на 67 підприємств, котрі призупинили роботу у попередні роки. Водночас на економічно активних підприємствах не виплати за січень-травень цього року зросли у 2,1 разу. Щоб ліквідувати борг, на підприємствах-“двієчниках” проведуть аналіз фінансової діяльності.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Не пиляй гілляку, на яку спираєшся

До травмопункту однієї з лікарень потрапив чоловік із затиснутою у правиці ручкою від ножівки. Як з’ясувалося, директор магазину дав завдання “підсобнику” позбутися гілки, яка нависала над вітриною. Працівник приставив до неї драбину і почав пиляти. Він не лише виконав, а й перевиконав завдання: розбив вітрину, зламав інструмент. Самого “ентузіаста” доправили до лікарні.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

■ ФОТОФАКТ

Влада Палестини оголосила надзвичайний стан у секторі Газа через сутички поліцейських з активістами “Хамас”. Учора в секторі Газа тривали перестрілки. На знімку: бойовик “Хамас”.

Фото АРР.

В Іраку стріляють у журналістів

У Багдаді бойовик розстріляв машину, в якій була знімальна група іракського телеканала. В результаті поранення дістали три чоловіки — водій, оператор і його асистент. Журналісти мали намір висвітлювати похорон жертв нещодавнього теракту в Багдаді. Тоді біля машини, з якої американські солдати

■ СВІТ КОРОТКО

Японія

“Нетанкерна” погода

Унаслідок зіткнення двох танкерів біля західних берегів острова Хонсю одна людина загинула і п’ятеро пропали безвісти. Через погану видимість, спричинену туманом, один танкер протаранив інший, на якому виникла пожежа. Розливу пального не сталося.

Італія

Рух зупинив страйк

Учора профспілки транспортників оголосили 24-годинний страйк. В усіх містах не вийшли на лінії автобуси, трамваї та метро. Працівники вимагають поновлення трудових угод, термін яких минув кілька місяців тому, підвищення зарплати і внесення в контракти пункту, який гарантує виплати у зв’язку з хворобою.

Марокко

Затримано нелегалів-невдах

За останні два тижні влада затримала 640 осіб, котрі намагалися незаконно потрапити через територію королівства до Європи. Серед затриманих нелегалів-невдах 209 підданих Марокко. Решта — вихідці з інших африканських країн. Зазвичай порушники використовують для “подорожей” човни, які називають “човнами смерті” через часті затоплення.

Іспанія

“Кулінарна” бомба

У Барселоні біля представництва італійської компанії з продажу автомобілів вибухнула бомба. За попередніми даними, ніхто не постраждав. Вибух був такої сили, що в прилеглих будинках вилетіли шибки. Престрій заклали в кулінарний прес.

Велика Британія

Віддячили першокласним шоу

Британська рок-група “Queen” присвятила концерт, який пройшов у Гайд-парку, рятувальникам Лондона. Рішення прийняли після того, як через вибухи в транспорті концерт перенесли на тиждень. Шість тисяч квитків на шоу безплатно розподілили між пожежниками, медиками і поліцейськими.

Митники відвернули незаконне пересилання старовинних нотних видань з України до США

■ ПАМ'ЯТЬ

У врем'я люте й у світле сьогодні...

Час невпинно спливає, а перед очима, ніби це було вчора, переступає поріг аудиторії молодий, кароокий, з чорнявим чубом викладач стилістики української мови Роман Григорович ІВАНЧЕНКО.

Нас, третьокурсників факультету журналістики шевченківського університету, третій рік гартують на “під-

ручних партії”. Нас навчають, щоб поповнити “золотий фонд” партійних кадрів. Але студентське сумління вже змуртоване хрущовською відлигою. Вже винесено з мавзолею Йосипа Сталіна, вже надкололася, хоча не впала, “залізна завіса”, що відгородила величезну країну від навколишнього світу. Вже весняна повинь демократії, ще незбагненої, ще полохливої, в наших серцях, як дитя у незнайомому світі, просвітлює розум і полонить душі. Тим часом факультетські ідеологи з непохитним завзяттям продовжують “стругати” із студентів майбутніх “літописців доби” згідно з компартійним замовленням.

І на цей підконтрольний факультет, де на кожному курсі навчаються всього по 25 студентів, приходять дивовижної потуги викладачі-українці. Про освічену людину можна сказати: вона знає мову. Роман Григорович українську мову любив. Цьому навіть важко знайти порівняння. Його любов ніби вбирала в себе живу красу. Що квіт садів, що літні зоряні ночі, що заповітне материнське слово, що звертання до дівчини. Все у його мові звучало мудро, спокійно і возвеличено.

Навчання на факультеті велося переважно російською. Стати на захист рідного слова — вже насто-рожувало. Ми чекали на лекції Романа Григоровича з цікавістю першовідкривачів. Дехто навіть завів словнички, куди записував почуті від молодого викладача слова: проценти — відсотки; сьогодні — сьогодніня; товариш — добродій. З його уст ніби нена-роком ми почули перші запаморочливо-бунтівливі рядки поезій Василя Симоненка.

Якось Роман Григорович запросив гурт студен-тів відвідати Івана Світличного. Там ми побачили фантастичну бібліотеку. Від Івана Світличного “потік” струмочок до студентського гуртожитку з творів Михайла Грушевського, Дмитра Яворницького, Івана Багалія, Богдана Лепкого, Симона Петлюри, Василя Симоненка, Ліни Костенко, Бо-риса Мамайсура.

Але вільнодумство молодого викладача Романа Іванченка швидко припинили. Вину за студентський бунт на факультеті всеною 1965 року партком уні-верситету поклав на найбільш шанованих нами викладачів — Матвія Шестопала, Романа Іванченка, Миколу Шудрю, які змушені були залишити фа-культет. Частина студентів теж опинилися поза ву-зом з ярликами: “схильні до ідеології українського буржуазного націоналізму”. Ні роботи за фахом, ні перспектив.

Затим наші шляхи з Романом Іванченком багато разів перетиналися: в редакції Української енцикло-педії, в Київському видавничо-поліграфічному ін-ституті, в “Голосі України”. Відомий учений, автор багатьох підручників з літературного редагування та стилістики української мови професор Роман Іван-ченко засіяв у багатьох душах своїх вихованців зерна українства, які не пропали даром.

Уже рік, як Романа Григоровича серед нас нема. Нема лицаря совісті й національного духу. Але на-завжди залишиться любов до Вчителя і пошануван-ня. Як у врем'я люте, так і у світле сьогодні...

*Анатолій КАРАСЬ,
лауреат Національної премії імені Т. Шевченка;
Михайло СКОРИК,
головний редактор газети “Дніпровська зоря”.*

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) 16.06.2005 р. по справі № Б 24/113/05 постановив визнати ТОВ “Украгдоресурс” (51250, Дніпропет-ровська область, Новомосковский район, пгт. Гу-биниха, вул. Мира, 3, код за ЄДРПОУ 32998106) банкрутом і відкрити ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Шикулєнко О. В. (лі-цензія АА № 783245). Тел./ф: (056) 744-20-94.

АНТК ім. Антонова розглядає можливість організації виробництва своїх літаків на заводі в Мексиці

■ СПОРТ

Вісті звідусіль

Футбол. Після відпустки гравці “Мілана” зібралися на клубній базі. Графік ро-боти на наступні два тижні передбачає традиційний одноденний турнір у Трієс-ті з участю “Інтера” та “Ювентуса”, а також турне по США. Зрозуміло, що журналістів особливо ціка-вила інформація про мож-ливий перехід Андрія Шев-ченка до лондонського “Челсі”. Повідомлялося, що “Мілан” буцімто гото-вий продати українського бомбардира за 60 мільйонів фунтів стерлінгів. На що Шевченко відповів так:

— Як бачите, я — гра-вець “Мілана”. Про пропо-зицію лондонців нічого не знаю. Усе, чого хочу тепер, — і надалі виступати за “червоно-чорних” і пере-магати в різних турнірах. ***

Відбірковий матч чемпі-онату світу—2006 між наці-ональними збірними Укра-їни і Туреччини, який від-будеться 7 вересня у Києві, судитиме французька бри-гада у складі Алана Сарса (арбітр), Фредеріка Арно та Вінсена Тексьєра (асис-тенти), Стефана Бре (чет-вертий суддя).

Маріо ван дер Енде з Ні-дерландів виконуватиме обов'язки суддівського

спостерігача, а Гайнц-Гер-берт Кре працюватиме як делегат матчу. Італієць Сте-фано Пуччі отримав приз-начення як офіцер безпеки. ***

Аргентинський напад-ник Роберто Нанні, який був придбаний київським “Динамо” 2003 року, однак не зумів себе проявити і минулий сезон провів на умовах оренди у клубі дру-гого іспанського дивізіону “Альмерія”, розпочне се-зон в італійській “Сієні”. Цей клуб має гостру проб-лему в атаці, бо в міжсе-зоння втратив норвежця Торе Андре Фло.

До речі, Нанні, крім ар-гентинського, має ще й італійське громадянство.

Бокс. Представники чемпіона світу за версією у суперважкій категорії Віта-лія Кличка і нової зірки американського боксу Кельвіна Брока досягли угоди про проведення бою у вересні. Про це повідо-мив Карл Моретті, віце-президент промоутерської компанії Main Events, під егідою якої виступає Брок.

За словами Моретті, Кличко вже має дозвіл на проведення добровільного захисту титулу, який він от-римав від WBC ще в травні, одразу після призначення

відбіркового пое-динку між Хаси-мом Рахманом і Монте Барреттом.

Пауерліфтинг. Юліторніо (Фін-ляндія). 26-й чем-піонат світу серед жінок. Українські спортсменки вибо-роли три золоті, одну срібну і три бронзові медалі. У загальнокоман-дному заліку збір-на України з 61 очком фінішувала другою. Перше місце — у коман-ди Росії (72 очки), третє посіли ат-летки Фінляндії.

Легка атлети-ка. Марокко. Ю н і о р с ь к и й чемпіонат світу. На старті украї-нський спорто-вець Роман Ав-раменко став срібним призе-ром у метанні 700-грамового списа і встано-вив особистий рекорд — 79 метрів 22 санти-метри. Цікаво, що в останній спробі Аврамен-ко вийшов на перше місце й реально претендував на золоту медаль. Ноель Майєр з ПАР у

Отак рефері тенісного матчу Мішель Вільямс (Бельгія) здійснив жеребкування учасників одиночних матчів на кубок Де-віса між збірними командами України та Угорщини з тенісу, що відбувся в До-нецьку. Команди змагалися у другій групі Євро-Африканської зони за вихід у плей-оф.

Фото УНІАН.

свій останній спробі метнув списа на пере-можні 80,52.

В. Б.

У чужому дворі й соломинку видно...

■ СКАНДАЛ

12 липня на офіційному сайті Департа-менту зв'язків з громадськістю МВС України вміщено інформацію про те, що “співробітниками Державної служби боротьби з економічною злочинністю МВСУ встановлено факт заволодіння чужим майном в особливо великих роз-мірах шляхом зловживання службовим становищем, службового підроблення та фіктивного підприємництва чинним заступником голови Рівненської облдержадміністрації Крючковим Дмитром Васильовичем. ГСУ МВСУ порушило стосовно нього кримінальну справу за ознаками злочинів, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 366 та ч. 2 ст. 205 Кримінального кодексу України”.

Реакція на це повідомлення, яке вже встигли оприлюднити деякі теле-канали, не забарилась як з боку Дмит-ра Крючкова, так і з боку голови Рів-ненської ОДА Василя Червонія. Її для

ЗМІ розповсюдила прес-служба Рів-ненської ОДА.

— Порушена проти мене кримі-нальна справа жодним чином не пов'язана із моєю діяльністю на поса-ді заступника голови Рівненської ОДА. Вона є не що інше як інстру-мент шантажу та тиску на мене особа-ми, наближеними до найвищого ке-рівництва МВСУ для заволодіння мо-їм особистим майном та майном, що належить членам моєї родини, — вва-жає Дмитро Крючков.

Голову Рівненської ОДА Василя Чер-вонія, схоже, більше схвилювало в мілі-цейській інформації від 12 липня сло-во споуподнення “чинним заступником го-лови Рівненської ОДА”, бо днем рані-ше, тобто 11 липня, він своїм розпоряд-женням звільнив пана Крючкова відпо-відно до поданої ним заяви від викона-ня обов'язків свого заступника.

— Оскільки ні Луценко, ні його лю-ди не можуть жодним чином вплинути

особисто на мене, вони намагаються діяти через моє оточення. Проте діють незграбно. Гадаю, постанову про пору-шення кримінальної справи про Д. Крючкова сфабриковано, — йдеться у заяві Василя Червонія, який зажадав від Ю. Луценка спростування, на дум-ку голови Рівненської ОДА, “неправ-дивої інформації і публічного вибачен-ня за її незаконне оприлюднення”.

Що ж, це не перше протистояння між В. Червонієм та Ю. Луценком. На-гадаю, почалося воно з дискусій навко-ло кандидатур на посаду начальника УМВСУ в Рівненській області. Відтоді міністр внутрішніх справ час від часу стає об'єктом критики В. Червонія. Хоча й самому голові Рівненської ОДА можна закинути докір, що у його ко-манді є люди з кримінальним мину-лим. Не маю на увазі Д. Крючкова, ви-ну якого ще потрібно довести.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

гато справ лежать по десять років, а якщо комусь треба — їх дістають з полиці. На думку Єханурова — для того, щоб чиновники слухняно виконували, що накажуть. Він хоче позбутися цієї системи й після перевірки справ не “трима-ти кращих людей регіону у напівсхиленому стані”. Цікаво, є вже послідовники у Єханурова?

Четвер. Незабаром у кожній країні світу, незалежно від присутності там представників України, будуть створені культурно-інформаційні центри під назвою “Український дім”, повідомили керівник Держуправління справами Та-расюк і міністр культури та туризму Білозір. Осередком має стати Український дім у Києві. Для цього пропонуєть-ся змінити не лише його призначення, а й форму. Це мо-же бути форма... писанки. Проте високопосадовці не ска-зали, де візьмуть на це гроші.

Чи не час уже зупинитися з грандіозними проєктами, відбудовою того, що не відбудовується, а також перебудо-вами під “писанки” та вітряки? Що за сказ охопив наших високопосадовців? Чи пече, чи маємо так багато грошей, що не знаємо, куди їх і подіти?

П'ятниця. Кажуть, найпильніші кияни в середу все-таки не прогавили цукор по 3,30 грн. за кілограм, котрий, як і обіцяла столична влада, з'явився у деяких магазинах. Але в п'ятницю солодкий пісок коштував уже 4,95 грн. На запи-тання, де можна його купити за 3.30, продавці радили звертатися до міського голови Олександра Омельченка.

Тим часом інформагенції повідомили, що деякі кара-мельні фабрики у зв'язку з подорожчанням цукру відпра-вили працівників у відпустки. З'явилися проблеми з ек-спортом солодошів: українська продукція стає неконку-рентоспроможною.

Думайте, урядові голови, думайте, як вийти з цієї ситуації.

Валентина ПИСАНЬКА.

8 липня. Київ. Мешканець Нової Каховки Херсонської області Віктор Ляшенко під стінами Верховної Ради вчинив спробу самопалення на знак незгоди з рішенням суду, яким було відібрано збудований ним торговельний комплекс.

10 липня. Запоріжжя. На острові Хортиця відбувся I Міжнародний фестиваль «Сила України».

9 липня. Одеса. У матчі за Суперкубок України з футболу переміг донецький «Шахтар».

11 липня. Учасники факельної естафети «Всесвітній біг заради гармонії», яка проходить нині територією України, прибули до столиці.

12 липня. Київ. Вручення дипломів випускникам програми парламентського стажування «Помічник голови комітету Верховної Ради України».

13 липня. Погоджувальна рада лідерів депутатських груп і фракцій Верховної Ради України, на якій прийняли заяву стосовно некоректних висловлювань прем'єра.

14 липня. Київ. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Президентом Республіки Хорватія Степаном Месичем.

Суд заборонив намети та пікети, якими опозиція збиралася зустріти Віктора Ющенка в аеропорту Донецька. Міліція виконала рішення суду

■ ВЛАСНІСТЬ

Гідронасос для мільйонера

Зізнаюся, професія журналіста вже давно навчила мене нічому не дивуватися, тим паче що писати доводиться нерідко про конфлікти, пов'язані з правами на корпоративну власність. Однак акціонери відомого заводу запропонували таке, що змушує ахнути.

Мільйон — за цікавість?

Це виявилася копія угоди на інформаційне і консультативно-довідкове обслуговування між українським та російським підприємствами. Предметом договору було маркетингове дослідження російського ринку сільськогосподарської і дорожньої техніки. Нічого дивного, з огляду на експортні нахили нашого виробника — майже 80 відсотків своєї продукції він продає в Росію, Білорусь і далеко за рубежжя. Однак ціна за послуги російського трасту — 1080000 (один мільйон вісімдесят тисяч) російських рублів — схиляє більше до маркетингового дослідження на ринку балістичних ракет, а не насосів. Тим часом зобов'язання виконавця мали такий невибагливий вигляд, що позаздрив би Остап Бендер. За такий куш обіцяли — надати інформацію про випуск у 2003 році в РФ тракторів, комбайнів, дорожньої техніки”, а також щоквартально інформувати про зміни в податковому і митному законодавстві, котрі впливають на постачання товарів. Якщо першу умову можна виконати за допомогою Інтернету, то другу — взагалі стежачи за випусками теленовин. За що мільйон, питається? Не весь одразу, а частинами: відповідно до договору, за надання послуг (обумовлених вище. — Авт.) замовник мав перераховувати щоквартально виконавцю 270000 (двісті сімдесят тисяч) російських рублів. Фантастика!

Як стати мільйонером

Копії до такої міри дивовижних угод приніс і старий знайомий — представник ТОВ “Піраміс”, одного з акціонерів БАТ “Вінницький завод тракторних агрегатів” (“ВЗТА”). Скажімо, рекламні послуги для їхнього голови правління Олександра Заброцького обходилися також у шалені гроші. ТОВ “Піраміс”, як акціонер, переконав, що його права грубо порушують. А про факти таємничого марнотратства воно вже повідомило податкові та правоохоронні органи. До речі, про деякі із загальної низки таких фактів ми писали ще 12 лютого (читай у “Голосі України”) “Куди летять дивіденди?”). Куди саме вони летять, намагалися з'ясувати міноритарні акціонери. Коротко нагадаю: фінансові угоди навколо активів “ВЗТА” тхнули зле з моменту викупу керівництвом заводу 25 відсотків акцій у компанії “Украгроماشінвест”. БАТ “ВЗТА” виклало 3,5 мільйона гривень, а через кілька місяців перепродало ці цінні папери приватним і юридичним особам за номінальною вартістю — за 213,4 тисячі гривень. Збитки міноритарні акціонери оцінили в 3 мільйони 280 з лишком тисяч гривень. Хоча хто кому винен і за що з'ясувати їм так і не вдалося через заплутані відносини між акціонерами. Утім, як і судовим інстанціям Кіровограда й Вінниці, в яких оспорується акт купівлі Олександром Заброцьким у такого собі приватного акціонера з Москви В. Бутузова 780813 акцій БАТ “ВЗТА” за 1914780 гривень. Мабуть, для Олександра Заброцького питання, як стати мільйонером, не актуальне, якщо таку грошву він виклав одразу, хоча згідно з договором про купівлю-продаж міг розплатитися протягом п'яти років. Може, Олександр Заброцький і справді винайшов гідронасос для викачування з акціонерів грошей?

Тут доречно пригадати акціонерні збори, котрі провели по-нашенськи: незважаючи на судову заборону, не допустивши до реєстрації неугодних, затвердивши низку безпрецедентних рішень. Наприклад, голові правління Олександрові Заброцькому (по суті, ініціатору всіх операцій з активами “ВЗТА”), як стверджує ТОВ “Піраміс”, дозволили здійснювати фінансові операції до 500 тисяч умовних одиниць. А до спостережної ради ввели і фінансовим менеджером призначили його сина Юрія (як у старі добрі часи, син прикрив батька).

Нещодавно в одному з інформагентств натрапив на коментар голови правління Олександра Заброцького про причини скорочення обсягів виробництва на “ВЗТА” в першому кварталі цього року. На його думку, зменшився попит на продукцію сільгоспмашинобудування, а ще дошкуляє якийсь кіровоградський акціонер, який контролює 12 відсотків акцій підприємства. З московськими бізнесменами, вочевидь, усе гаразд. Якщо не зважати на Володимира Бутузова.

То як усе-таки стати мільйонером? Може, й справді почати з винаходу насоса для викачування грошей?

Ігор ПОРТНОВ.

■ Є ПРОБЛЕМА!

Позбутися казенних сиротинців, а на їх місці звести родинні будинки, сповнені любові та ласки, — завдання надзвичайно благородне. Сьогодні тільки на Хмельниччині налічується близько двох з половиною тисячі сиріт і тих, кого офіційною мовою називають позбавленими батьківського піклування. Напевно, жоден із них не відмовився б жити разом із батьками, своїми чи названими, але щирими і люблячими. Однак у жодному будинку-інтернаті поки що не стоять черги дорослих, готових усиновити чужих дітей. Найбільше щастить найменшим із будинку малати. Забираючи немовля додому, нові батьки сподіваються, що з нього вони зможуть випілити справді рідну і близьку людину, якщо не по крові, то по духу. Тим, хто потрапляє до шкіл-інтернатів, таке щастя посміхається вкрай рідко. Тих, хто виходить за їх поріг за руку із новими батьками, довгі роки пам'ятають поіменно і діти, і вихователі: видно, ці діти з Божим знаком, решті треба змиритися з тим, що є. Хоч як ховайся від цього, а попит на такий товар, як сирітські діти, куди менший, ніж пропозиція.

Валентина Петрівна Бевзюк майже двадцять років працює у Вовковинецькій загальноосвітній школі-інтернаті. А сам заклад існує ще з довоєнних часів, і ніколи його приміщення не були порожні. Хоч би як жило суспільство — бідніше чи багатше, тривожніше чи стабільніше — доля все одно вибирає тих, кому доведеться стати казенними дітьми. Із більш як двохсот теперішніх вовковинецьких вихованців справжніх сиріт лише п'ята частина. У решти є бодай один із батьків, але навідується до дітей п'ять—шість (!), не більше. І тільки дві багатодітних мами, котрих життя поставило в скрутне матеріальне становище, планують з часом забрати назад додому своїх дітей. Для решти інтернат залишається єдиною домівкою. І що цікаво, багато хто просто не уявляє собі життя поза цими стінами.

Нова людина тут як ков-

Померло п'ятеро сумчан, які тиждень тому отруїлися грибами

очевидно, помилився, визначаючи їхні норми життя. “Уявіть, як це можна носити одні шкарпетки аж три місяці? — сміються вони. — А одна куртка на чотири роки? А п'ятдесят шість копійок кишенькових грошей на місяць?” “Ні, вже аж два п'ятдесят за новими нормами”, — додає хтось. Але це викликає ще більше сміху в кімнаті. Всім очевидно, навіть за такого “шаленого” п'ятикратного збільшення витрат забаганки інтернатської дитини повинні залишатися мінімальними.

Спробуйте вивернути кишені у “домашньої” дитини чи заглянути в якусь потаємну шухлядку: тисячі дрібничок, наклеюнок і фантиків, ножики і всякі залізячки у хлопців, лаки і губні помади у дівчаток... Усе це, що здається повним непотрібом в очах дорослих, між тим є цілим світом дитини. Але не інтернатської. Скільки місяців доведеться складати копійочку до копійочки, аби купити таку дурничку?

Мої співрозмовники не вміють лукавити: їм роблять подарунки спонсори. Але всі вони надзвичайно раціональні, а до того ж дуже часто, коли хтось із гостей під час виборчої кампанії навідується в інтернат, обов'язково просять дітей зробити усміхнені обличчя і, піднявши вгору подарунки, сфотографуватися з благодійником. Вони дякують і фо-

тографуються. Але хіба обдуриш дитяче серце?

І два п'ятдесят для повного щастя

Мене особливо вразило, що діти розповідали про все це без злоби і образи, а наче кепкували і з себе, і зі свого життя. А запропонуй вам хтось піти жити в родину, згодилися б? — запитую. І на моє здивування чую одностайне “ні”.

У тому, що дитина має бути з батьками, ніхто із них не сумнівається. А от щодо того, чи зможуть стати вони близькими і дорогими для геть чужих людей, є великі сумніви. На підтвердження того хлопці починають розповідати історії, як тікали назад із нових родин їхні інтернатські. Когось примушували тягати величезні сумки, когось узяли тільки для роботи, когось просто для заваби, але так і не полюбили...

Це не дитячі фантазії. Уже в кабінеті Валентини Петрівни ми переглядаємо картотеку всіх, хто вийшов за інтернатський поріг: у товстій великій папці анкети випускників. У зовсім тоненькій — тих, кого усиновили. Із цього зовсім невеликого відсотку найбільше щасливих серед тих, хто поїхав за кордон. Є й кілька українських родин, котрі стали щасливими саме завдяки вовковинецьким дітям. Але таких дуже мало. Торік, приміром, в будинки сімейного типу забрали лише чотирьох. А ось цю п'ятикласни-

Молодим — дорога, старим — шана

Тим і тим — матеріальна підтримка

На два дні — 16 і 17 липня — розписано святкові заходи, приурочені до головного професійного свята жителів Балаклави — Дня металурга. Головного тому, що це свято колективу одного з найбільших підприємств Севастополя — БАТ “Балаклавське рудоуправління імені О. М. Горького”, де працюють майже тисяча жителів двадцятитисячного містечка. Тут одна з найвищих зарплат у масштабах Севастополя — її середній розмір у першому півріччі становив 1060 гривень. Два нинішніх святкових дні стануть своєрідною генеральною репетицією урочистостей, що 2006 року ознаменують сімдесятирічний ювілей підприємства.

Незважаючи на поважний вік, підприємство працює стабільно, економічно ефективно, з користю для району і всього Севастопольського регіону. А також для понад тисячі підприємств України, що у своїй технології не можуть обійтися без балаклавських флюсів і шебеню. Підприємства чорної металургії, содові й цукрові заводи, будівельна галузь — усі знають і цінують високу якість продукції БРУ. Останніми роками, що відзначені не лише стабільністю, а й зростанням рівня виробництва, підприємство очолює В'ячеслав Горбатов. Уже тільки перелік заслужених ним звань і нагород дає уявлення про місце і роль БРУ в економіці Балаклави, Севастополя й України, а голови правління БАТ — у долях колективу: заслу-

жений працівник сфери послуг України, дипломант Міжнародного академічного рейтингу популярності та якості “Золота фортуна”, кавалер ордена “За заслуги” III ступеня з формулюванням у нагородному листі “за значний особистий внесок у зміцнення економічного потенціалу України, досягнення високих виробничих показників у забезпеченні випуску конкурентоспроможної металургійної продукції”, кавалер Георгіївської медалі “Честь. Слава. Праця”, численних почесних грамот. Під його керівництвом підприємство стабілізувало свою роботу. Виробництво стало рентабельним, прибутковим. Рудоуправління кілька років поспіль — один з кращих платників податків у Севастополі, кращий роботодавець.

Високі виробничі показники — не самоціль, а засіб для досягнення інших, цього разу соціальних успіхів. Традиційно балаклавські гірники щорічно одержують від підприємства матеріальну допомогу на оздоровлення і лікування, а також у разі одруження та народження дитини, на поховання. І щороку ці суми зростають.

В активі добрих справ БРУ — і сім новостворених і відrestaврованих дитячих і спортивних майданчиків, два міні-футбольних поля зі штучним покриттям для місцевих хлопчаків: щоб завжди зайняті були. А ще тут чудові база відпочинку на березі моря, критий тенісний корт, кулертурно-розважальний комплекс, естраду якого по достоїнству оцінили навіть столичні та закордонні знаменитості.

Фото автора.

цю нова мама привезла назад аж із столиці. Кажуть, залишила під ворітьми, як песеня, навіть документи не повернула.

І ось цю одну із сестер віддали назад, бо дівчинка крала, а одна нічого, залишилася в родині.

А цей три роки приживався в новому домі. Не

поверненню не підлягає. Тут усе навпаки: дітей не залишать у нових родинях, якщо вони почуваються там некомфортно.

Стілець спотикання

Ті, кого доля міцно пов'язала з інтернатами, маю на увазі не тільки ді-

на сиріт

прижився, почав тікати, конфлікти дійшли до того, що школі знову через суд довелося забирати його до себе.

Цю ж красуню взяли дуже заможні люди. Пообіцяли все на неї переписати — хату, машину, всяке добро. Лише за однієї умови: аби вона ніколи не зналась із своїми меншими братами і сестрами. Вона тепер зустрічається з ними таємно...

На тлі тієї статистики, скільки дітей усиновлюється, цифри повернень видаються просто жахливими. Тим, хто повертається назад у Вовковинці, виявляється ще важче від тих, хто ніколи так і не знав, що таке інша сім'я, крім твого класу.

У школі розуміють, їхні діти — далеко не ангели. І хоча в багатьох характеристиках, які видаються випускникам, намагаються відшукати найкращі риси і здібності, проте часто звучить і таке: схильний до крадіжок, може бродяжити, вживає алкоголь, палить, має скандальну вдачу... Але тут, у цьому будинку, їх приймають саме такими, які вони є. І тому забирають назад із важкими психологічними і душевними травмами вже після того, як одного разу від них відмовляються рідні батьки, іншого — прийомні.

Дивно, навіть на деякий товар у магазинах існує тверде правило: обміну та

тей, а й співробітників, переконані, поки що від таких закладів нікуди не подітисся. Бо ні з яким дефіцитом не вручиш новим родинам таке навантаження як дитина. А от у тому, що інтернат має бути іншим, насамперед багатшим і комфортнішим, — ні в кого не виникає сумніву.

Уже в сусідньому Летицькому районі в головчинецькій школі-інтернаті мені з гордістю показували кімнати і нові двоярусні ліжка для дітей. У деяких кімнатах тепер житиме по восьмеро школярів, бо корпус був розрахований на 168, а в ньому нині 193 особи — хоч би як того хотілось, а інтернатська сім'я не меншає.

— А чому на таку кімнату тільки два стільці? — запитала я, і, як з'ясувалося, знову не дуже доречно.

Співробітники почали пояснювати, що обов'язково куплять, просто у їхньому кошторисі поки що не передбачена така стаття витрат як меблі. Більшість із того, що є в інтернаті, — це всілякі спонсорські, благодійні допомоги, випрошування та вимолювання, вичікування у вічній позі жебрака під дверима кабінетів даруючих.

Взагалі бюджет залишається для інтернатів однією із найпекучіших тем, хоча всі в один голос твердять, що останніми роками проблем із харчуванням практично немає, коштів на це виділяється достат-

ньо. Зате купити буває геть непросто. Тендер заважає.

— ???

— Та дуже просто, — пояснюють в інтернаті. — За теперішніми правилами, про всяку покупку інтернат має повідомити одне столичне видання, а потім ще й розмістити оголошення в Інтернеті. Потім хтось повинен запропонувати свій найдешевший товар, і тільки після цього казначейство дасть згоду на його купівлю.

Ситуація інколи доходить до абсурду. Ну хто, приміром, із далеких світів повезе в крихітні Головинці мішок картоплі чи центнер м'яса? Такий тендер великий бізнес не зацікавить, а дрібний, місцевий, може, й відгукнувся б, то хто ж із сусідніх сіл заглядає в Інтернет? А без загальнодержавного конкурсу тут ніяк не обійтись. От як хочеш, так і викручуйся.

Поки всі процедури пройдеш — не менш як чотири місяці спливе. Як їх проживуть інтернатські діти, чиновника не цікавить — головне, що порядок і букву закону дотримано.

Інтернат взагалі страждає від буквайдства і казенщини. Десь хтось колись чи то з економії, чи від неуважності, а чи, швидше, від байдужості не передбачив стільки всього, що не перестаєш дивуватись, як тут, у Головинцях, і в десятках інших подібних закладах викручуються.

Уявіть собі, в інтернатських витратах не передбачена така стаття як... стрижка дітей. І на фотографію, навіть до документа, нема де взяти бюджетної гривні. Та взагалі, вийшовши з подвір'я інтернату, куди не поткни-ся, треба заплатити. А чим? Багато законів передбачають для сирітських дітей різні пільги. Але чи хто пробував ними скористатися? Комерціалізоване життя триває за своїми законами. І відступати від них не хоче.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКО (з архіву "ГУ").

Замість післямови

Говорити про дитячі будинки сімейного типу стало так само модно, як зовсім немодно і нецікаво згадувати про інтернати. Для того, щоб перші перемогли останніх, в області уже створено за сприяння Християнського дитячого фонду спеціальний консультативний центр. Він повинен допомогти новим батькам і в усіх формальностях розібратися, і дітей із дитбудинку взяти.

Але активного руху в цій справі поки що не видно. Хто хоче взяти участь у тендері на сирітство? Не буду говорити про моральну і психологічну готовність суспільства до таких кроків. Скажу лише про банальний матеріальний бік справи. Ось така деталь: тільки завдяки втручання прокуратури вдалося відлагодити фінансування дитбудинку сімейного типу, що був кілька

років тому створений у Ярмолинцях. Фінансування родини, в якій виховується восьмеро прийомних дітей, мав узяти на себе місцевий бюджет. Та колишній голова РДА підписав розпорядження і угоду, відповідно до яких місцева влада виділяла на дитбудинок лише двадцять відсотків від передбачених витрат. Чомуся тоді поза увагою залишилися всі закони, котрі чітко вказують на повне державне утримання сиріт незалежно від місяця їх проживання.

Як виживали батьки, котрі зважилися рости у своєму домі чужих малюків? Покладалися здебільшого на свої руки і на допомогу релігійної конфесії. Особливої любові з боку держави не відчували.

Можливо, тепер, за нової влади, ці любов та увага стануть відчутнішими.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Чоловіки працюють на шість місяців довше

Мій чоловік з 2000 року на пенсії по інвалідності, має морський стаж 10 років. Чи правда, що для призначення пільгової пенсії необхідний спеціальний стаж 12,6 року?

Тетяна ПІДДУБНА.

АР Крим.

Плавсклад морського, річкового флоту і флоту рибної промисловості (крім суден портових, що постійно працюють на акваторії порту, службово-допоміжних, роз'їзних, приміського і внутріміського сполучення) має право на пенсію за вислугу років. Відповідно до пункту "д" статті 55 Закону України "Про пенсійне забезпечення" пенсії за вислугу років таким працівникам призначаються: чоловікам — після досягнення 55 років і при загальному стажі роботи не менше 25 років, з них не менше 12 років 6 місяців на зазначеній роботі; жінкам — після досягнення 50 років і при загальному стажі роботи не менше 20 років, з них не менше 10 років на зазначеній роботі.

Якщо немає повного необхідного стажу роботи із шкідливими та важкими умовами праці (у чоловіків — 12 років 6 місяців, у жінок — 10 років), то пенсії за вислугу років при зниженному пенсійному віці пропорційно відпрацьованому часу не призначаються.

Наприклад, у чоловіка є 11 років роботи із шкідливими та важкими умовами праці. У такому разі може бути призначена пенсія лише за віком на загальних підставах по досягненні 60 років, оскільки немає спеціального стажу 12 років і 6 місяців.

Від пенсії за вислугу років потрібно відрізнити пенсії за віком на пільгових умовах, які призначаються згідно зі статтею 13 Закону України "Про пенсійне забезпечення". Так, працівникам, зайнятим повний робочий день на роботах із шкідливими і важкими умовами праці, передбачених списком № 2 виробничств, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, пенсії призначаються:

чоловікам — після досягнення 55 років і при стажі роботи не менше 25 років, з них не менше 12 років 6 місяців на зазначених роботах; жінкам — після досягнення 50 років і при стажі роботи не менше 20 років, з них не менше 10 років на зазначених роботах.

При цьому тим працівникам, які не мають повного необхідного стажу роботи із шкідливими та важкими умовами праці, але мають не менше половини такого стажу роботи, пенсії за віком на пільгових умовах призначаються із зменшенням віку на один рік за кожні 2 роки 6 місяців такої роботи чоловіки і за кожні 2 роки такої роботи — жінкам.

Наприклад, жінка має 30 років загального стажу роботи, з них 7 років — із шкідливими та важкими умовами праці за списком № 2. У такому разі пенсія за віком може бути призначена при досягненні 52 років.

Володимир МАКСИМЧУК,
заступник керівника управління апарату Федерації профспілок України з питань соціального захисту.

Особлива увага — ветеранам війни і підприємства. Лише в першому півріччі нинішнього року рудоуправління надало матеріальної допомоги пенсіонерам і незаможним на більш як 50 тис. гривень. Щомісяця 30 самотніх пенсіонерів одержують безплатне харчування в ідальні рудоуправління. А ветерани війни — допомогою по 200 гривень шокварталу. Працівники, які віддали підприємству понад 25 років, користуються безплатними телефонами. Традиційною останніми роками стала передплата за рахунок підприємства газети "Голос України", понад 100 ветеранів і співробітників БРУ одержують цікаве видання безплатно.

Тут думають про майбутнє, тому багато уваги приділяють молоді. Торік на підприємство прийняли 14 випускників вузів, 13 — шкіл і ПТУ. Тільки поточного року 22 студенти з вузів країни пройшли на підприємстві виробничу практику. 6 працівників рудоуправління навчаються за рахунок підприємства, а це майже 10000 гривень на рік. Іхня кількість постійно збільшується. 50 працівників суміщають роботу і навчання заочно в середніх і вищих навчальних закладах. Загалом за рік БРУ витрачає на підвищення кваліфікації своїх працівників, одержання суміжної спеціальності більш як 30 тисяч гривень.

До речі, дводенна культурна програма буде забезпечена силами творчих колективів будинку культури підприємства, і на десерт — виступ Азії. А святковий феєрверк у Балаклаві, яким традиційно завершується День металургів, завжди кращий від міських.

На знімку: голова правління БАТ "БРУ ім. М. Горького" В'ячеслав Горбатов робить перший удар по м'ячу на щойно відкритому спортивному майданчику зі штучним покриттям.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

ЛУЦЕНКО ПИШЕ ЛУЦЕНКУ (медики на стежці війни)

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

До редакції "Голосу України" надійшов лист за підписом начальнича управління охорони здоров'я Запорізької обласної державної адміністрації Володимира Гайдюка.

У ньому йшлося про те, що протягом останніх шести місяців на завідувача кафедри хірургії Запорізької медичної академії післядипломної освіти професора Миколу Милицю надійшло багато скарг анонімного характеру, в основному нібито від його пацієнтів, яких лікували в міськлікарні № 9.

На жоден з фактів, зазначених в анонімках, комісії, що були організовані силовими структурами, не знайшли підтвердження. З'явився і лист на підтримку Миколи Миколайовича Милиці за підписом провідних хірургів області, в якому вони просять вжити заходів і припинити дії, що ганьблять честь і гідність колеги і всіх лікарів, які з ним працюють.

Кореспондент "Голосу України" зустрівся з дружиною Миколи Милиці, Наталею Луценко — відомим у місті фахівцем, лікарем-гінекологом — і ось що з'ясував...

Три роки тому в 9-й міській лікарні перебував на лікуванні С. Ашкиназі. Бачачи непривабливий інтер'єр лікарні, він пропонує головному лікареві Миколі Милиці відкрити на її базі приватну медичну клініку, що одержала назву "Тест", до складу засновників якої ввійшли чоловік і дружина Милиця—Луценко разом зі своїм си-

ном—студентом медичного інституту.

Якась чорна кішка пробігла між недавніми компанйонами, — невідомо, але факт, що на професора взимку цього року почали надходити до органів прокуратури, міліції, податкової тощо листи анонімного характеру. І що найцікавіше, за словами Н. Луценко, вони часто були підписані реальними людьми, які мешкали поблизу лікарні, а отже, тими, хто цілком реально міг її відвідувати. Але не відвідували!

Є документи (вони є в редакції), де ці люди пишуть про те, що їхні імена і прізвища хтось використовував. Але хто? За словами Наталі Луценко, в неї тільки одна відповідь: "Це вигідно керівництву клініки "Тест" (іншого пояснення я просто не можу придумати), вивести мою родину зі складу засновників цього ООО". От що пише вона в листі міністру внутрішніх

справ України Юрію Луценку: "... на зборах акціонерів, що проходили в приміщенні 9-ї міськлікарні на базі приватної клініки "Тест", нас намагалися морально "задавити" і залякати. "Провина" мого чоловіка полягає в тому, що він чудовий фахівець і хворі в основному йдуть оперуватися до нього в державну лікарню, а не до фахівців приватного відділення, де, до того ж, дуже дороге лікування".

— Ми вже з принципу не вийдемо зі складу засновників, — сказала в розмові з кореспондентом "Голосу України" Наталя Луценко. — Мало того, що страждають хворі, яких практично щодня ми з чоловіком оперуємо, перебуваючи в такому жахливому стані, я боюся, що наступним етапом стане організація провокацій проти мене і членів родини.

Залишається тільки дивуватися мужності цієї родини, що у таких умовах продовжує працювати і допомагати своїм пацієнтам, і побажати не здаватися, незважаючи ні на що. Відповідь — за владою. Чи варта чогось нова влада, чи декларації про "прозорість" і чесність — просто слова, не більше, і примари минулого ще довго переслідуватимуть нас?

Андрій ПЛАТОНОВ.
Запоріжжя.

У с. Шаповалівка Конотопського району на Сумщині завтра відбудеться фестиваль «Козацький родослав» і конкурс козацьких пісень

■ ПОДРОБИЦІ

Ламати — не будувати. А ремонтувати?

З осені цього року нарешті розпочнуть реконструкцію Харківської філармонії, на даху якої, як жартують городяни, верба поросла. Цей будинок є зразком радянської розрухи, що, як відомо, починається у владних головах. Голова Харківської облдержадміністрації Арсен Аваков вирішив змінити цю традицію і пообіцяв філармонію відродити. Після повного обстеження будинку нині розробляють проєкт його реконструкції. Відновлюватимуть філармонію за рахунок меценатських внесків. Для цього проводяться аукціони і збір спонсорських коштів. На сьогодні вже зібрано майже мільйон гривень.

Микола КОСИЙ.

Що уперше на Першому?

18 липня Перший національний телеканал перезапускає новини. Увімкнувши телевізори о 18.30, глядачі побачать перший випуск оновлених «Новин» з новою назвою, ведучими, студією, графікою, дизайном, а головне — з жорстким дотриманням журналістських стандартів. В амбітних планах президента НТКУ Тараса Стецьківа, віце-президента Андрія Шевченка та шеф-редактора Василя Самохвалова — зробити новини правдивими, досконалими, конкурентними і ще до кінця року ввійти у трійку лідерів інформаційних програм.

Майже три місяці готувався цей проєкт: постійно щось змінювали, переробляли. Хоча кількість людей, які творять новини, залишилася поки що такою самою, близько 400 працівників, журналістсько-редакторський склад оновили наполовину, вибираючи серед новачків і ветеранів людей творчих, працьовитих і досвідчених. Потім колектив відділу новин проходив тренінги: два тижні майбутні колеги вчилися бути єдиним цілим, навіть усі разом отаборилися на березі Росі, щоб збудувати справжню команду колег-друзів, яка зможе довести, що «УТ — це не тавро на все життя». Отож очікується прорив! Андрій Шевченко пообіцяв: ці теленовини стануть візитною карткою України.

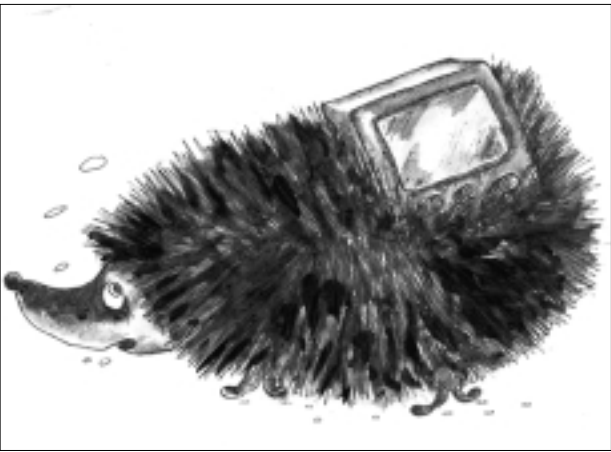
До речі, працівників технічних служб каналу вирішено було не міняти — у нас найкращі технарі! А от саму студію програми буде оновлено. Відтепер її кольорами стануть бордовий, білий та сірий, символи впевненості, спокою та рівноваги. Графіки і дизайнери обіцяють якість та чіткість картинки на екрані і мінімум декорацій, щоб зосередити глядача на актуальності повідомлень.

Телеведучими випусків новин запросили Олега Панюту (екс-ведучого «Репортера», Новий канал) та Юлію Бориско (екс-ведучу «Сніданку з «1+1», а потім ранкових випусків «Фактів» на ICTV). А перший ефір у понеділок ввечері, «на правах батька», буде вести Андрій Шевченко. Посада ведучого — нова для УТ-1, раніше тут працювали диктори, які тільки читали готову інформацію, а тепер ведучі будуть писати тексти для себе, коментувати сюжети. Хоча зарплата на державному каналі істотно відрізняється від такої на комерційних, Юлія Бориско і Олег Панюта переконані, що улюблена робота важливіша за гроші. Але тільки-но Перший національний отримає статус державного підприємства, президент НТКУ Тарас Стецьків обіцяє колегам платити більше.

Улітку новини виходитимуть двічі на день: короткий випуск о 18.30 та повний о 21.00. А посередині (о 19.00) запустять художній фільм. Вже перевірено, що саме до такої часової моделі звик наш глядач. З вересня кількість випусків новин на Першому національному збільшиться та з'явиться підсумковий щотижневик.

Тож вдалого ефіру вам, колеги!

Олена ПОНОМАРЕНКО.

Мал. Михайла САЧКА.

IV Міжнародний Булгаковський фестиваль у Києві завершиться 22-23 липня читанням сторінок «Білої гвардії» в Гостиному дворі на Подолі

Сопот звучав по-українському

■ РІК УКРАЇНИ В ПОЛЬЩІ

На минулі вихідні в Лісовій опері Сопота співали й танцювали українці. Тут проходив фестиваль української культури. На сцені практично під відкритим небом у обрамленні сосон лунала сучасна і фольклорна музика у виконанні українських і польських колективів. Цей форум — своєрідний культурний оазис національних традицій, історії і менталітету нашого народу.

На сцені Національний академічний народний хор ім. Григорія Верьовки виконує фольк-оперу Євгена Станковича «Цвіт папороті». Це — фішка фестивалю, проведення якого саме припало на день Івана Купала. Тому, за задумом режисера-постановника дійства Василя Вовкуна (він співробітничав з фестивалем уже не вперше), лейтмотив усієї вистави — купальські обряди і традиції. У фестивальному концерті «Ой, на Івана, ой, на Купала» брали участь усі українські гурти з Польщі. Звучали традиційні «Несе Галя воду», «Чубарики-чубчики» і т. д. А сучасну «помаранчеву» культуру у відділенні «Разом нас багато» представляли «Таліта Кум» (на знімку вгорі), «Танок на майдані Конго», «Тартак» і польські колеги — гурти «Хутір», «Горпина», «Беркут», «Тол-

гай». Вели концерт «майданівські» ді-джеї з української сторони — Євген Нішук, з польської — Роберт Лещинський.

Звучить народна музика. Хор Верьовки виводить купальські пісні. Партер Лісової опери заповнений глядачами. Над рядами майорять національні прапори України. У сусід-

ньому ряді сивочолий чоловік опустив голову на руки і тихо плаче... Для нього це — не просто концерт. То його життя, спогади, молодість.

Сьогодні в Польщі, за офіційними даними, проживає більш як 250 тисяч українців. Це ті громадяни, котрі під час перепису населення заявили про свою національність. Однак після осінніх подій 2004 року дедалі більше мешканців Польщі ідентифікують себе з Україною.

Перший фестиваль української культури в Польщі відбувся 1967 року. Відтоді він проходив у Кентшині, Варшаві, Кошаліні, Перемишлі, Сопоті. Цього року він проходив 18-й раз під почесним патронатом президентів двох країн — Віктора Ющенка й Александра Квасневського — та за сприяння міністерств культури Польщі й України.

** Головна місія фестивалю — зберегти для майбутніх поколінь українців у Польщі духовну й культурну спадщину жителів Лемківщини, Бойківщини, Холмищини, Підляшшя, Надсяння, людей, котрі були депортовані з рідних місць, — каже голова оргкомітету Мирон Кертичак. — Ми хочемо, щоб наш фестиваль творчо зміцнив польсько-українське культурне співробітництво, збагатив присутність української культури серед друзів і сусідів-поляків.*

«Лісова опера» під час фестивалю.

А на Балтиці плавала «чайка»

До пристані Сопота пришвартувалася «Пресвята Покрова». Дивлячись на цей корабель, відпочивальники думали — знімають історичне кіно. Справді, цей майже антикварний човен — з минулого. З історичного козацького минулого. Як розповів кореспонденту «ГУ» наказний отаман загону «Пресвятої Покрови» Мирослав Шуляр, це копія корабля XVII століття, вибудована у Львові 1992 року за кресленнями французького інженера Боплана. Він жив за часів козацької слави в Україні і докладно описав «чайки». Так запорожці любовно називали ці бойові судна. На них козаки ходили у Стамбул звільняти своїх братів із турецької неволі.

Головна мета будівництва човна — відродження національних українських традицій. «Продемонструвати світу, хто такі козаки, що вони робили, показати козацьку культуру», — каже Мирослав Шуляр. «Чайка» плаває морями і ріками Європи вже тринадцятий рік.

І зараз вона в Польщі

популяризує українську культуру, несе добре слово про нашу країну, налагоджує народну дипломатію між двома народами, стирає радянські стереотипи у відносинах.

— Ми приїхали торік на запрошення культурного центру Сандомира. Брали участь у святі водяної пісні. Тоді ж спус-

тили «чайку» на Віслу і попливли до Гданська, — розповідає козак Віктор. — Похід тривав майже півроку. Це був екстремальний заплив. Вісла — ріка неглибока. Практично щодень сідали на міліну, відкопували корабель і пливли далі. Але подолали всі перешкоди і, як то кажуть, вийшли сухими з води.

«Пресвята Покрова» брала участь у 18-му фестивалі української культури в Сопоті. А 22 липня вона разом з балтійською регатою стартує в Прибалтиці і вирушить з Клайпеди знову через Польщу до Німеччини, Данії...

Просолені, з обвітряними обличчями, у зовсім не нових національних костюмах козаки із сивими «оселедцями» мандрують світами і

представляють Україну. Це їхня ідея, їхнє бажання, їхні гроші. Удома багатьох членів команди місяцями чекають родини. А наші козаки — в рекламному поході... На запитання — хто ж вас годує, якщо ваше основне місце служби — «чайка», нам знічено повідали, що працюють дружини... Про сімейні проблеми козаки говорити не люблять. Головне — похід і справа, якій служиш. Однак цю романтику на благо державного піару ніхто не фінансує. Підтримки з боку держави немає. От і ходять ідейні козаки самі по собі, розповідають про Україну, про козацьку історію, співають кобзарських дум, і додому, схоже, повертатися не збираються.

Ольга ВАУЛІНА.

Про сміх серйозно, з болем і тривогою

Сьогоднішній гість «Голосу України» — Євген Дудар

■ ЛІТЕРАТУРНЕ ІМ'Я

Євген Михайлович Дудар народився 24 січня 1933 р. в селі Озерна Зборівського району Тернопільської області, в сім'ї селянина. Закінчив факультет журналістики Львівського університету (1962). Працював завклубом, завідувачем відділом газети «Прапор юності», редактором видавництва Львівського держуніверситету, в редакції журналу «Перець». Заслужений діяч мистецтв України (1993), лауреат премії ім. О. Вишні (1985), лауреат міжнародної премії ім. П. Орлика (1995), лауреат премій імені М. Годованця (1997), П. Сагайдачного (2000), І. Кошелівця (2004). За боротьбу проти тоталітарних режимів нагороджений «Золотою медаллю Тараса Шевченка» (Спілка визволення України, Австралія, 1990)...

Книжки: «*Прошу слова!*» (1967), «*Вуглеводи і вініки*» (1968), «*Операція «Сліпе око»*» (1970), «*Сусіди не дрімають*» (1973), «*Коза напрокат*» (1974), «*Дисертація*» (1976), «*Сеанс гіпнозу*» (1978), «*Робінзон з Індустриальної*» та «*Профілактика совісті*» (1981), «*Шедєвр за вуаллю*» (1982), «*Директор без портфеля*» (1985), «*Антифас*» (1987), «*Дон Жуан у спідниці*» (1988), «*Рятуймо жінку*» (1989), «*Хунта діє*», «*Штани з Гондурасу*» та «*3 публічних марафонів*» (1993), «*Плацдарм*» (1996), «*Українці мої, українці*» та «*Спогади про себе*» (2001), «*І силою, і правдою*» та «*Галерея чудотворців*» (двотомник, 2003).

...Він пише про себе завжди з іронією, навіть на обкладинці свого двотомника: «Постать. Літературно-мистецька. І трішки громадсько-політична. Величина — 168 сантиметрів (босий). Суспільна вага — 60 кг. (голий). Народився, як усі. Ріс, як усі. Ів менше, ніж усі. Спав менше, ніж усі. Вчився більше, ніж усі. Працював більше, ніж усі. Тому і став сатириком. Дівчат любив (і люблю) більше, ніж усі. Тому в душі — лірик»...

Ні, не згадав 33-й рік, рік народження. Страшний для усіх. Для країни СРСР, найбільше — для України. Бо завжди для нього є межа сміху. Свята межа... Сміх його — це, мабуть, завжди відповідальність перед людьми, які мають розум, поважають рідну землю, свій дім, дітей, яким можна прочитати те, що він пише, те, що стосується виховання гідності і поваги до всього святого і сушого. «Між рідненькими кушниками пасеться Дракон (кінь. — Авт.)... Раптом підвів голову. Десь з-за кушів чути дивні звуки: якийсь підсвист, якесь булькотіння, хрюпіння... Він висунув голову з-за кушів. Побачив невеличку галявину. На ній стоїть «Москвич»-фургон. На ньому написано «Овочі-фрукти»... Поруч пара — він хропе, вона виступе і булькає... Іде Дракон. Наткнувся мордою на консервну банку з-під яловичини, у другому місці баночка з етикеткою «Скумбрія пряного посолу». Під стовпцем — розбита пляшка з-під «Екстри». Дракон ковзнув поглядом по стовпцях вгору... Табличка: «Бережіть ліс — джерело здоров'я»... Вийшов на узлісся... Табличка «Ріки — артерії землі»... Пішов далі»...

Він турбується, гірко плаче, сміється над усім, що забуто у поколіннях, що веде нас у прірву. Він говорить про наші недоліки, про нашу зухвалість, пихатість. І сам від цього страждає.

Пише Євген Дудар багато. Є автором численних публікацій у періодиці. Чудовий виконавець своїх творів. Понад десять тисяч виступів, творчих вечорів, радіо- і телестустрічей. Це яскрава і не менш вагома сторінка творчого добробу відомого сатирика не тільки країни, його твори перекладено багатьма мовами світу.

...Згодився відповісти на мої запитання. Ось його позиція щодо нинішнього стану українського гумору та цеху українських сатириків і гумористів...

— **Сьогодні ви опинилися на передньому краї українського гумору й сатири. В якому стані, на ваш погляд, нині перебуває цей жанр?**

— Стосовно переднього краю. Справжня сатира і гумор завжди були, є і будуть на передньому краї. Навіть тоді, коли друкували їх чи друкують на останніх сторінках часописів. Отже, і стан цього жанру відповідно посідав певне місце. Незаангажований читач починав читати газету з останньої сторінки, чиновний — з першої. Але сатира й гумор, як і кожен вид творчості, потребує популяризації. Отже, цей жанр опинився у тому само становищі, що й інші жанри літератури чи мистецтва взагалі... Є таке прислів'я: «Глупість пнеться стати попереду, щоб її всі побачили, розум стає позаду, щоб побачити всіх...» У нас на екранах телевізорів, по радіо так багато глупості. Бо, окрім того, що глупість — глупа, то вона ще нахабна й агресивна. А якщо знаходяться глупаки, що за ці глупості ще й платять гроші, беруть її під свій патронат... А якщо є люди, яким вигідно, щоб масово

масам забивали голови глупістю... Отже, звідсиля стан справжньої сатири і гумору...

— **Що втратили ми з великого українського сміху минулого? Чому сталися ці втрати? Чи робимо сьогодні що свідомо, планово, щоб повернути своєму народові щастя сміятися над тим, над чим завжди сміється здорова нація?**

— Кожне покоління щось втрачає і чогось набуває. Це природний процес. Неприродно, коли втрачає більше, ніж набуває. Але найгірше, коли втрачаються традиції. Коли переривається ота ниточка, що з'єднує пуповину народу з життям і талантом творця. Не думаю, що в українській сатири і гуморі та ниточка перервана. Хоч багато діячів від культури чиновною сокирою влади намагалися її перерубати. А багато творчих блідих поганок, що виростили на відходах з чужих смітників, розпускають аромат смітничого гумору, щоб «застолбити місце», не дати з'явитися там чомусь здоровому, чистому.

Щоби, як ви кажете, повернути народові щастя сміятися (я додав би: розумно, сміятися, бо пришелепкуватого сміху зараз вистає), треба перш за все провести своєрідну дезінфекцію. І «виробничі приміщення», і майданчиків «споживача». У головах «творців» ви її не проведете. Та й кожен, як кажу, має право дурити по своєму. І «споживач» є різний. На колір і смак товариш не всяк. Одному подобається піп, іншому — попадає, а третьому — попова дочка. Але у продукції мистецькій, як і в будь-якій іншій продукції, мусять бути «санітарні» норми і припустимі параметри. Ми вчимо дітей, як тримати виделку і ножа, застерігаємо, що можна, а чого не можна їсти чи пити, попереджаємо про небезпеку фізичну. А душу дитини, її серце і розум залишаємо відкритими і беззахисними від духовного сміття. До речі, саме через оцю гумористичну облатку в розум дитини найшвидше потрапляє і щось розумне і, вибачте, «дайте чаю, бо скучаю»...

Що робиться для поліпшення становища?

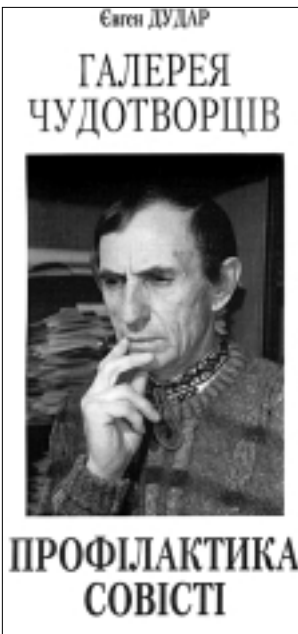
Сказати робиться — кривити душею. Скажу, чого хотілося б.

Щоб нині суші українські сатирики і гумористи менше тішилися, де і на чийх полинях стоять їхні книжки, менше давали поради українським патріотам, як любити Україну, а згадали слова Івана Франка: «Каждий думай, що на тобі міліонів стан стоїть...» І писали так, щоб «міліони» їх хотіли читати.

Щоб нині суші чиновники від культури, від засобів масової інформації згадали ту знамениту істину, що хто не хоче годувати свою армію, приречений годувати чужу. На жаль, чужоземна і чужомовна орда обжирає все, а армія носіїв національної культури — на голодному пайку і не знаходить місця у своїй хаті.

Щоб про постійно діючий всеукраїнський фестиваль гумору і сатири «Вишневі усмішки», який покликаний сприяти розвиткові, популяризації усіх видів і жанрів українського національного мистецтва сміху, думав не лише Дудар, а й пані Білозір, пан Стецьків, інші пани і підпанки вже, здається, українського уряду...

Щоб заможніші, ніж гумористи, українські патріоти не викидали грошей на проросійську масляковщину, а подумали про те, щоб їхні діти хоч читати навчилися українською... І ще багато «щоб»...

— **Хто з попередників, на вашу думку, створив істотні правила гри в гумор і сатиру за неспівісних часів злої влади і нищівної цензури?**

— Правила гри створила сама тоталітарна система. У вільному світі діє правило: все дозволено, що не заборонено. У Радянському Союзі було навпаки: все заборонено, що не дозволено. Отже, письменник, що практикував у жанрі гумору і сатири та хотів бути правдивим, чесним, мусив ці правила гри переіграти. Найбільш істотно це зробив Остап Вишня (Павло Губенко). Блискучий письменницький талант, глибоке знання народних традицій, безмежна любов до людини і природи зробили його найулюбленішим письменником свого часу. Рідний брат Остапа Вишні — Василь Чечв'янський — намагався вивести український гумор на орбіту більш інтелектуальну. На жаль, його, як і Остапа Вишню, репресували. Вишні, на щастя, вдалося із того пекла вийти живим. Василя розстріляли... Отже, якщо повернутися до вашого попереднього запитання, що втратили ми з великого українського сміху минулого, однозначно скажу: найбільша втрата — це втрата самих творців...

— **Роль гумористично-сатиричних журналів того часу, коли український «Перець», скажімо, читала майже вся нація, і нинішніх видань, що тиражують сміх та гумор за принципом надів молока на корову у відсталому колгоспі... Що сталося з якістю й кількістю вашого жанру?**

— Щодо якості й кількості самого жанру. Знаєте, коли на водосховищі відкривають шлюзи, верхній шар води, що виривається на свободу першим, несе і сміття, яке на ньому плаває. І верховодку. Отже, кількості багато, якості — мізер. Коли відкрили «шлюз» у суспільстві, ті графомани, яких за сто миль не підпускали до того само «Перця», почали створювати свої видання або ж стали ведучими різних гумористичних балаганів. У тому числі на телебаченні й радіо. Це таланти треба шукати, допомагати їм вийти на творчу дорогу. А бездар ліктями пробиває мури. Заткнеш одну діру, вона іншу проколює...

Популярність «Перця» в ті часи була не лише в тому, що це був єдиний в Україні журнал такого жанру. Популярність його була ще й у тому, що мав свій національний колорит, був часописом високого професійного рівня. Я працював у «Перці» 15 років. І не знаю випадку, щоб на його сторінках була надрукована, вибачте, халтура. Навіть якщо до нас надходив твір недосконалий, а треба було дати (траплялося й таке), сідав за нього хтось із перчан. І робив, як любив висловлюватися Ф. Маківчук, цукерку. Звісно, під тією «цукеркою» ставили прізвище не її перчанського творця, а чиновного графомана, що надіслав «сировину».

Сучасне розмаїття періодичних видань, зокрема й сатирично-гумористичного жанру — не біда. І не велика біда й малі тиражі. Основною бідою часто є самі їх видавці, або так звані шефи. Для яких часто отой часопис — приватний плацдарм боротьби з власними суперниками. Або ж — художня майстерня, в якій на постать шефа наносять бронзу. Отже, чекати від таких часописів чесності чи об'єктивності — дарма. А це має бути основним критерієм моралі кожного періодичного видання. Сатиричного — тим паче...

— **Ви — автор багатьох книжок, лауреат багатьох премій. Скажіть, а які свої книжки того часу, часу цензури, і сьогоднішнього, безцензурного, вважаєте для себе необхідними і на сюжет, і на мову, і на глузд?**

— Усі мої книжки — це мої діти. Найбіднішою вважаю першу — «Прошу слова!». Її так обчухрали! І видавці, і цензори. Потім (парадоксально) критики мене пісочили за те, що у книжці немає тем і проблем, які видавці й цензори повикидали. Це мене дечого навчило: те, що з попередньої книжки знімали, я ставив у наступну. Я не скаржуся ні на видавців, ні на цензорів, ні на критиків. Такий був час. Кожен робив свою роботу, бо кожен хотів жити. Я також хотів жити не лише як сатирик, а як чесний сатирик. І робив свою. Десь переігравали мене. Десь переігравав я. Одного разу телефонувє кадебист, який «вів» Спілку письменників: «Там у тебе в книжці стільки двозначностей, що можуть взяти за ср-ку...» «Вона, — кажу, — в мене тендітна. Нема за що брати...» А двозначності, як ти кажеш, тому, що я не настільки талановитий, щоб писати одностанно...

Цензура. Вона також була різною. Бувало, телефонувє мені цензор — Анатолій Григорович Соломко: «Євгене Михайловичу, я чергую з п'ятихви на суботу. То просіть, щоб ваш матеріал ставили в цей

номер...» Завдяки цій добрій і порядній людині світ побачила не одна моя гостра гумореска чи фейлетон. А твори, які були опубліковані в періодиці, набагато легше проходили в книжках.

Щодо сюжету, мови, глузду, як ви кажете. Я радше вжив би на цьому місці слово «дотепність». Бо якщо гумор чи сатира безглузді, навіщо їх видавати? І, на мій погляд, жоден мій твір не грішить цим. Щодо сюжету, мови. Бачите, кожна моя книжка, навіть невеличка, увібрала в себе не менше п'ятдесяти окремих творів. А якщо взяти найновішу — «Галерея чудотворців», то в кожному томі їх по кілька сотень. Я не такий талановитий, щоб писати великі твори. Отже, засоби гумору і сатири — різні. Де «грає» сюжетна лінія, а де — каскад реприз, дотепів. Я не прагну, щоб твір був побудований за всіма нормами літературних жанрів. Я прагну, аби твір був правдивий (або ж правдоподібний), злободенний, гострий і дотепний. Якщо «споживаючи» твір сатирика чи гумориста, читач жодного разу не посміхнувся чи не відчув радості дотепного виразу, то авторові треба кидати писати сатиру. Навіть якщо у нього багато мова і закручені сюжети. У літературі, тим паче в сатири й гуморі, має бути життя, а не літературщина.

Мушу відповісти і на запитання, яка книжка для мене най-най... Для батьків завжди наймиліше те дитя, яке щойно народилося. Для мене на даному етапі творчого шляху найутішнішим є двотомник «Галерея чудотворців». Перший том — «Профілактика розуму», другий — «Профілактика совісті»... Разом у них 700 сторінок гумору й сатири. Сатири, яка спонукає до розуму і до совісті. Гумору, який, наче облатка, допомагає швидше ковтнути сатиричну пігулку...

— **Чи не було колись затісно українським класикам гумору і сатири? Скільки імен! Яка між ними, на ваш погляд, була істотна відмінність? Скільки сьогодні гумористів може претендувати хоча б на маленький клаптичок на лаві відомих, видатних?**

— Мені ніколи ніде не було тісно. Може тому, що ніколи не був класиком. А може тому, що я тендітний. Будь-який митець складається в основному з двох компонентів — заліза і бронзи. Якщо більше бронзи, про таких кажуть: «Більше бронзи, ніж людини. Митця не видно». Видно лише його забронзовілу пичку». Коли ж більше заліза, кажуть: «Хлопець залізний!».

В одному інтерв'ю мене спитали: «Ви — великий письменник?» Я відповів: «У літературі є метри, дециметри, сантиметри, міліметри. Я — міліметр. Але залізний. І вважаю, що краще бути залізним міліметром, ніж липовим метром». Читачеві потрібна не бронзова постать письменника, а золоте його слово. Хоча б одне... Розмаїття імен і відмінність між ними. Справді, в українській сатири багато імен. І в давній, і в ближчій до нас. І сьогоднішніх. Якщо брати 20—30 роки, то найпомітнішими постатями були: О. Вишня, В. Чечв'янський, Ю. Вухналь, К. Котко, К. Буревій, М. Годованець. У Галічині — Юрій Шкрумеляк, що виступав під псевдонімом Панько Сорокати. На жаль, система перемолола всіх. На початок п'ятдесятих залишився лише О. Вишня. І той смертельно перемелений комуністичними жорнами... Потім підходять: С. Воскресакенко, В. Іванович. Ф. Маківчук, М. Білkun, прекрасний байкар А. Косматенко, філігранні пародисти О. Жолдак та Ю. Івакін, майстер поетичної оповіді С. Олійник, майстер обробки народного гумору П. Глазовий, своєрідний байкар І. Сварник, іронічний прозаїк А. Крижанівський... Я, звісно, перерахував не всіх. Навіть з тих, що пішли за межу вічності, залишивши у скарбниці української літератури щось істотно своє.

Хто з нині сухих може претендувати на лаву видатних? Всі. Окрім мене. Але я не переживаю. Якщо мені не вистачить лави, приставлю табуретку. У «світлі» радянські часи я в основному думав, щоб не потрапити на лаву підсудних. То слово «лава» і сьогодні мене не дуже приваблює...

— **Що нині готуєте для читача, який чекався вашого гострого цікавого слова? Чи буде ближчим часом краща з кращих ваших книжок?**

— Я — забобонний. Це причепилося до мене ще за радянських часів. Лише скажу, що планую видавати — книжка не виходить... Отже... пишу. Те само гостре. Бо треба проколувати кругленьких. Друкуюся в газетах, журналах. Отже, з часом буде книжка. Може, не краща з кращих. Але не гірша за попередні... Гадаю, мій читач не розчарується...

Бесіду вів Володимир ЮГОВ.

Київ. Липень, 4-го.

Людмила АЛЕКСАНДРОВА, вдова загиблого журналіста: «У мене склалося враження, що знову будується чергова версія»

Обвинувачені у вбивстві Ігоря Александрова кажуть, що пішли на злочин «із почуття дружби»

Днями минуло чотири роки з дня трагічної загибелі Ігоря Александрова. 3 липня 2001 року він приїхав на роботу, як завжди, рано. Піднявся сходами і минув вхідні двері. Це були останні його кроки. Колеги директора телекомпанії «ТОР», почувши, за словами одного зі свідків, «нелюдський крик», збігли донизу і знайшли журналіста із розбитою головою, в калюжі крові. Із важкими травмами його доставили до лікарні, де він помер 7 липня, так і не опритомнівши. Плями крові ще довго не відмивалися з місця злочину і зникли лише після перефарбування стін. Тепер до цього місця щороку в день нападу на журналіста лягають квіти. А в день смерті проходить панахида на цвинтарі у Слов'янську, де похований Ігор.

«Справа Александрова» за ці чотири роки переживала сплески громадської цікавості і байдужості. Прізвисько Вередюк стало прозивним, суддя Іван Корчистий, який виправдав краматорського «бомжа», — героєм, а розслідування вбивства журналіста — тестом на свободу слова в країні. Напередодні сумної річниці кореспондент «Голосу України» зустрілася із Людмилою Александровою, вдовою загиблого журналіста.

— Один мій київський колега висловила так: мовляв, для справи Александрова зараз немає інформаційного приводу. Всі чекають на вирок Апеляційного суду Луганської області. Що ви можете сказати про ці засідання?

— У справі розглядаються 11 епізодів у справі злочинного угруповання, і наш епізод — останній. Справу почали слухати у вересні минулого року, лише обвинувальний

відкладено до 11 липня — через відпустки.

— Чи йдеться в суді про те, що вбивство безпосередньо пов'язане із журналістською діяльністю Ігоря?

— У мене склалося враження, що знову будується чергова версія. Старший із братів, Олександр Рибак, начебто ні при чому. Він просто висловлював своє незадоволення — мовляв, Александров своїми програмами заважав його бізнесу. Це почув молодший брат — Дмитро Рибак і, щоб вислужитися, зробити подарунок старшому, вирішив побити журналіста. Молоді хлопці — Турсунов, Онишко і Корицький — не заперечують своєї провини, але йдуть таким шляхом: ніякої корисливої мети не було, зробили лише «з почуття дружби». Не було і змови: той попросив — і вони швиденько зібралися і завтра пішли побити. Звичайно, не хотіли вбивати, а лише полаяти.

Дуже складно в цьому розібратися, начебто злочин і пов'язаний із виконанням журналістських обов'язків, але прямого замовника немає. Коли я читала справу, всі обвинувачені дали свої свідчення слідству, визнали, що входили до злочинного угруповання Рибак-молодшого. Тепер вони відмовляються від цього: ніякого угруповання не було, ми виконували суто дружнє прохання.

І свідчення дуже однотипні — заготовлені штампи. Питають: який вигляд мав Александров? Усі троє сказали: діловий, не спортивний, був в окулярах. Одна й та сама фраза. Або: де ви взяли шапочки із прорізами для очей? Не пам'ятаю. Ну ти хіба щодня ріжеш ці шапочки? Потім кожен сказав одну й ту саму фразу: «Ми сіли до машини, і я вийшов на найближчій зупинці». Якщо ви жителі міста, скажіть, на якій саме. Але вони не називають.

Потім — битки. Питання виникали ще на першому суді. Адже експертиза показала, що на них нічого немає, битки чисті. Як так могло статися? Приміщення маленьке, тісне. Нехай не залишилося крові, тканини, волосся, але хоча б за крейду на стінах зачепилося б. Вони зробили десять ударів у такому обмеженому просторі, де б та черкнуло. Але битки були абсолютно чисті.

— Людмילו, ви як потерпіла сторона заявили про матеріальні претензії?

— Так, я заявила від себе позов на 250 тисяч гривень, діти — по 150 тисяч. На першому суді (над Вередюком) ми, звичайно, жодних матеріаль-

Ігор у колі друзів (в останньому ряду — другий праворуч).

них претензій не пред'являли. Там було зрозуміло конкретно, які можуть бути позови. Тут просто стало принципове питання. Хоча мало надії, що гроші ми отримаємо.

— Як родина загиблого журналіста які виплати ви одержуєте зараз?

— Дочка Аня вчиться у Києві, вона студентка університету культури і мистецтв, майбутній піар-менеджер. І паралельно вчиться тут, у Слов'янському педагогічному університеті, на психолога. Міська влада їй виплачує стипендію другий рік поспіль. Торік було 56 гривень, тепер — 70. Плюс вона отримує пенсію у зв'язку із втратою годувальника — остання виплата була 285 гривень, тепер після перерахунків не можу навіть назвати суму. Ще через Спілку журналістів платять стипендію, вона називається президентською. Я не отримую нічого, тому що працюю. Ну, і син Олексій — він повнолітній, у нього своя сім'я.

— Чи допомагають політики, із якими Ігор Александров тісно співпрацював, — Марчук, Поживанов, Симоненко?

— Марчук приїздив одразу після вбивства, коли його відправив Президент. Я віддала йому всі касети з його виборчої кампанії (у 1999 році Александров очолював обласний штаб кандидата у президенти Євгена Марчука), їх було багато, штук п'ять. Були матеріали, фотографії, я все йому віддала. Потім — жодних контактів. Так само, як і з Петром Симоненком. До Михайла Поживанова я зверталася двічі: коли ми пам'ятник на могилі робили, і ніхто тут не міг нам допомогти. Тоді він взяв на себе лєвову частку витрат. А іншим разом оплатив рік навчання сина в університеті.

— Колеги Ігоря розповідали, що в останні тижні свого життя він переживав «чорну смугу» на роботі. Чи було в нього передчуття небезпеки?

— Гадаю, так. Через це в останні дні він якось не хотів іти на роботу. Була така можливість, він збирався у відпустку, поїхав до батьків у село,

із сінокосом допомагав. А потім повернувся і каже: «Давай, піду почергую на дачу». У нас там по черзі хтось сторожує, ми ніколи не виходили, гроші віддам, із кимось домовлюся. А тут Ігор сам зголосився. Люди дивувалися. А йому просто не хотілося іти на роботу. У вівторок, коли це все трапилося, він саме збирався із донькою нести документи до інституту. Домовилися, що він поїде раніше, а я дочку потім приведу. Але вийшло інакше...

Особливо в його справі я не вникала. Однак, коли з'явилася перша програма «Без ретуші» у вересні 2000-го, за участю Сербіна і Солодуна, мені було незрозуміло — ну навіщо це Ігореві треба? (Михайло Сербін та Олег Солодун на той момент — колишні офіцери міліції, звинувачували керівників правоохоронних органів у корупції та зв'язках із криміналітетом. — Авт.). Але в Ігоря був такий характер: якщо він починав якусь тему, він обов'язково доводив її до кінця. До нього стільки багато людей шло завжди. Часто ми приходимо разом на роботу, а приходили ми завжди рано, ще восьмої не було, — обов'язково хтось чекає. Люди йшли із такими проблемами, які вже ніде не могли вирішити.

Взагалі-то програми «Без ретуші» він готував завжди сам. Багато хто навіть не знав, про що буде програма. Якщо приходив гість, зрозуміло, із цим гостем розмовляли. Але дуже часто Ігор вів їх сам. Не хотів підставляти тих, хто з ним працює, і сім'ю.

Остання програма вийшла у квітні 2001 року. На той час компанії треба було пройти переліцензування, а це означає, придбати нове обладнання. Ігор шукав гроші, він хотів піти з Донецька, щоб інвестор був із Києва. На той момент засновників було троє, але вони не збиралися вкладати далі гроші. Ігор метався, шукав гроші. І раптом дізнається, що компанію продали — понад 60 відсотків акцій відійшли новому власнику — компанії «Серебряний век». Александров

дуже болісно до цього поставився, не міг зрозуміти, чому його зрадили, чому не попередили, що збираються продавати акції.

— Чи могло так статися, що власнику контрольного пакета зробили «пропозицію, від якої неможливо відмовитися»?

— Мабуть, саме так було... Але Ігор не міг змиритися, що все за його спиною зробили і поставили перед фактом. Від цієї ситуації і в сім'ї було все напружено. Він сказав, що, звичайно, не працюватиме при новому господарі, хотів піти, щоб не чіпали колектив. Написав заяву. Ми оформляли приватне підприємство «Сфера», мали намір орендувати другий поверх, щоб продовжувати займатися якоюсь інформаційною діяльністю.

— Було рішення про увічнення пам'яті Ігоря Александрова — збиралися встановлювати меморіальну табличку на будівлі телекомпанії...

— Так, це було рішення сесії міськради, у 2003 році. Але питання досі не вирішене. Хочу звернутися до міського голови, щоб такі встановили табличку, хоча б у четверту річницю загибелі.

— Які сімейні традиції ви зберігаєте?

— Я сказала б так: ці традиції були побудовані на повазі до старших. Мої батьки живуть тут, і Ігор ставився до них із великою повагою. Усі свята, дні народження ми проводили у них. І ось тепер рік онуку виповнився — ми поїхали до моїх батьків. Мами Ігоря, на жаль, уже немає в живих. Сестра і брат живуть в Іркутській області, приїздити сюди їм важко, ми не бачилися три роки. Спілкуємося по телефону. Ну, і тепер, звичайно, традиція — на цвинтар ходимо. Якщо випадає, то кожен вихідні. І діти, і я сама. Пішла — і мені легше. А не пішла — наче щось забула зробити. Четвертий рік уже, гострота якась зникла. А все одно душа болять...

Розмовляла Ліна КУЩ.
Фото автора
та із сімейного архіву
Александрових.

Ігор АЛЕКСАНДРОВ.

висновок читали два з половиною тижні. З січня по червень обвинувачений Олександр Рибак (колишній керівник фірми «Укрліга» у Слов'янську. — Авт.) спочатку поміняв адвоката, потім новий адвокат знайомився зі справою, потім висловив протест, що не братиме участь у процесі, тому що не встиг ознайомитися. Суд був змушений призначити свого захисника. І тоді процес зрушив з місця.

Тобто слухання нашого епізоду по суті тривали чотири засідання. На трьох заслухали всіх обвинувачених, потім я виступала від потерпілих. Потім привезли трьох осіб, які начебто бачили битки — ці пацани, 1982—83 років народження, зараз сидять у колоніях. І на останньому засіданні заслухали свідків із компанії, які безпосередньо того дня надавали першу допомогу. Все, на цьому ми зупинилися, суд

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення оголошує конкурс на отримання ліцензії на телерадіомовлення (користування каналами мовлення) з використанням вільних каналів та частот

№ п/п	Область	Населений пункт	Канал, частота	Потужність, кВт	Обсяг мовлення, год/добу	Максимальний грошовий (ліцензійний) збір, грн						
1	Вінницька	Калинівка	68,0*	0,1	24 год/добу	24558-60	АР Крим	Ялта	62	0,1	24 год/добу	16213-80
2	Вінницька	Козятин	66,41*	0,1	24 год/добу	24558-60	АР Крим	Сімферополь	62	1	24 год/добу	92634-60
3	Вінницька	Крижопіль	106,7*	0,1	24 год/добу	24558-60	АР Крим	Євпаторія	41	0,5	24 год/добу	38576-40
4	Вінницька	Ладизжин	67,97*	0,2	24 год/добу	25071-00	АР Крим	Керч	62	0,5	24 год/добу	38576-40
5	Вінницька	Піщанка	104,1*	0,1	24 год/добу	24558-60	Дніпропетровська	Павлоград	62	0,5	24 год/добу	38576-40
6	Вінницька	Селище	69,5*	0,1	24 год/добу	24558-60	Донецька	Донецьк	62	1	24 год/добу	92634-60
7	Вінницька	Теплик	68,3*	0,1	24 год/добу	24558-60	Запорізька	Новомиkolaївка	42	0,1	24 год/добу	16213-80
8	Вінницька	Тиврів	67,13*	0,1	24 год/добу	24558-60	Луганська	Луганськ	62	2	24 год/добу	121951-20
9	Вінницька	Тростянець	70,73*	0,1	23 год 48 хв/середньодобово (окрім срд, птн: 06.30-06.44, нд: 14.00-14.59)	24353-95	Полтавська	Кобеляки	6	0,01	24 год/добу	6990-60
							Хмельницька	Хмельницький	62	1	24 год/добу	92634-60
54. Канал інформаційного радіомовлення****, що охоплює:												
							АР Крим	Керч	107,2	0,5	24 год/добу	29426-40
							АР Крим	Севастополь	103,3	0,5	24 год/добу	29426-40
							Волинська	Луцьк	91,5	0,5	24 год/добу	29426-40
							Дніпропетровська	Кривий Ріг	107,4	1	24 год/добу	47506-80
							Донецька	Маріуполь	103,6	0,5	24 год/добу	29426-40
							Житомирська	Житомир	103,9	1	24 год/добу	47506-80
							Закарпатська	Ужгород	104,1	0,1	24 год/добу	24558-60
							Кіровоградська	Кіровоград	104,6	1	24 год/добу	47506-80
							Полтавська	Полтава	103,4	0,5	24 год/добу	29426-40
							Полтавська	Лубни	99,3	0,5	24 год/добу	29426-40
							Рівненська	Рівне	105,1	0,5	24 год/добу	29426-40
							Хмельницька	Хмельницький	100,6	0,5	24 год/добу	29426-40
							Черкаська	Черкаси	103,3	1	24 год/добу	47506-80
							Чернігівська	Бахмач	66,38	1	24 год/добу	47506-80
							Чернігівська	Чернігів	103,5	0,5	24 год/добу	29426-40
55. Канал українського радіомовлення****, що охоплює:												
							АР Крим	Ялта	104,6	0,5	24 год/добу	29426-40
							АР Крим	Сімферополь	90,1	1	24 год/добу	47506-80
							АР Крим	Керч	102,2	1	24 год/добу	47506-80
							АР Крим	Євпаторія	103,9	1	24 год/добу	47506-80
							АР Крим	Севастополь	105	0,5	24 год/добу	29426-40
							Дніпропетровська	Нікополь	105,4	0,5	24 год/добу	29426-40
							Дніпропетровська	Павлоград	107,1	0,5	24 год/добу	29426-40
							Дніпропетровська	Дніпропетровськ	89,7	0,1	24 год/добу	24558-60
							Донецька	Маріуполь	90,4	1	24 год/добу	47506-80
							Донецька	Краматорськ	100,3	0,5	24 год/добу	29426-40
							Донецька	Красноармійськ	98,8	0,5	24 год/добу	29426-40
							Донецька	Єнакієве	100,8	0,2	24 год/добу	25071-00
							Запорізька	Бердянськ	91,5	1	24 год/добу	47506-80
							Київська	Біла Церква	106,2	1	24 год/добу	47506-80
								Київ	92,4	1	24 год/добу	61758-84
							Кіровоградська	Кіровоград	101,5	1	24 год/добу	47506-80
							Луганська	Лисичанськ	101,5	0,5	24 год/добу	29426-40
							Луганська	Луганськ	91,9	0,1	24 год/добу	24558-60
							Одеська	Одеса	88,5	1	24 год/добу	47506-80
							Полтавська	Переліски	107,5	0,1	24 год/добу	24558-60
							Полтавська	Полтава	99,1	1	24 год/добу	47506-80
							Полтавська	Кременчук	100,9	1	24 год/добу	47506-80
							Сумська	Суми	91,3	1	24 год/добу	47506-80
							Сумська	Шостка	105,3	1	24 год/добу	47506-80
							Харківська	Харків	90,4	0,2	24 год/добу	25071-00
							Херсонська	Херсон	106,7	1	24 год/добу	47506-80
							Черкаська	Умань	100,6	0,5	24 год/добу	29426-40
							Чернігівська	Чернігів	102,4	0,5	24 год/добу	29426-40
							Чернігівська	Ніжин	102,2	0,5	24 год/добу	29426-40
Примітки до конкурсних умов:												
* - суспільного спрямування (переважний обсяг програм призначено для дітей, підлітків, соціально незахищених верств населення, науково-популярні, освітні, культурологічні програми тощо), мова - українська												
** - місцеве мовлення, мова - з урахуванням в програмних концепціях мовлення мовно-етнічних запитів національних меншин, що компактно проживають у цьому регіоні												
*** -інформаційне мовлення (переважний обсяг мовлення складають інформаційні передачі та програми), мова - українська												
**** - українське мовлення (переважний обсяг мовлення складають україномовні інформаційні, музичні та розважальні передачі та програми), мова - українська												
Заяви на участь у конкурсі приймаються з 1 вересня 2005 року до 17.00 години 30 вересня 2005 року включно за адресою: м. Київ, вул. Десятинна, 14, Ліцензійно-реєстраційне управління, т. 270-55-34												
50	Херсонська	Скадовськ	36**	0,1	4 год/добу	2702-30						
51	Чернігівська	Бобровиця	48**	0,1	8 год/добу	5404-60						
52	Чернігівська	Новгород-Сіверський	31**	0,01	10 год/добу	3019-50						
53. Канал інформаційного телевізійного мовлення****, що охоплює:												

Оголошення

1. Замовник торгів

СТРУКТУРНА ОДИНИЦЯ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "ДОНБАСЕНЕРГО" СЛОВ'ЯНСЬКА ТЕПЛОВА ЕЛЕКТРИЧНА СТАНЦІЯ

1.1. Поштова адреса: Слов'янська ТЕС, БАТ "Донбасенерго" м. Миколаївка Донецька обл., 84181, Україна

1.2. Контактні: телефон (06262) 49-2-67 факс (06262) 49-1-43, (06242) 9-79-27

2. Оголошується тендер по процедурі запитів цінових пропозицій на: "Ремонт парової панельної сушили ППЦ"

предлагаемый об'єм робіт: монтаж і демонтаж торцових кришек; демонтаж панелів -- 36 шт загальною масою 82 тонни; ремонт панелів -- 84 шт загальною масою 104 тонни (об'єм заміни труб 32х6 ,2,5% -- 2,6 тонн); монтаж панелів -- 36 шт загальною масою 82 тонни с відновленням кріплень; демонтаж і монтаж паропровіда і відвода конденсата 0,55 тонни (труб 38х4,60х5)

4. Додаткова інформація: Цінові пропозиції повинні бути подані не пізніше 29.07.05 р. до 16-00 г. за адресою: Похидня Г. П., Слов'янська ТЕС, БАТ "Донбасенерго", м. Миколаївка, Донецька обл., 84181, Україна

Розгляд цінових пропозицій відбудеться 02.08.05 р. на Слов'янській ТЕС в кімнаті селекторної будівлі ІЛК о 14-00.

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор торгів) проводить публічні торги (аукціон) з продажу майна підприємства-банкрута СВК „Новомиколаївський” (справа №Б15/117/02), яке розташоване за адресою: Дніпропетровська область, с. Новомиколаївка, вул. Польова.

Загальна характеристика об'єктів продажу: лот №1 - телятник №1 (с. Новомиколаївка, вул. Польова, 1г), початкова ціна - 17216,00 грн. без ПДВ; лот №2 - : лот №1 - телятник №2 (с. Новомиколаївка, вул. Польова, 1д), початкова ціна - 17216,00 грн. без ПДВ; лот №3 - телятник №3 (с. Новомиколаївка, вул. Польова, 1ж), початкова ціна - 17216,00 грн. без ПДВ.

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір - 17 грн. перераховується на рахунки Організатора торгів: п/р 26008207280001 (для гарантійного внеску), п/р 26009207280000 (для реєстраційного збору) в ДФ АКІБ УкрСіббанк МФО 306856, код ЄДРПОУ 26252710 до 10.08.2005р. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 10.08.2005р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. №3, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань отримання додаткової інформації, ознайомлення з об'єктами та оформлення участі в аукціоні звертатися за тел. (056)744-19-31, 744-96-82.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 15.08.05р., о 12.00 за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. №25.

Переможцем аукціону визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу. Результати публічних торгів (аукціону) оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Постановою господарського суду Житомирської області (10002, Житомир, майдан Пуятинський, 3/65) від 9 вересня 2004 р. по справі № 12/73 «Б» за заявою Баранівської міжрайонної державної податкової інспекції (сmt. Баранівка) визнано банкрутом Кооператив «Случ» (сmt. Миропіль, Романівського р-ну, ідентифікаційний код 06956395).

Ліквідатором призначено Шведюк Л. П. (ліцензія серія АА № 719856 від 03.03.04 р.), яка знаходиться за адресою: м. Житомир, Пров. Шкільний, 9, к. 44 (тел.331555).

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 06.07.05 р. по справі № Б-48/71-05 товариство з обмеженою відповідальністю "Маркет-Груп" (ЄДРПОУ 32372333, Харківська обл., Харківський р-н, с. Безлюдівка, вул. Зміївська, 60) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кото-венка О. М. (ліц. АА № 779219 від 11.08.04 р.), м. Харків, пр. Тракторбудівників, 130, кв. 61.

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 06.07.05 р. по справі № Б-48/72-05 товариство з обмеженою відповідальністю "Ізола" (ЄДРПОУ 32867489, м. Харків, пр. Московський, 140/1) визна-но банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кото-венка О. М. (ліц. АА № 779219 від 11.08.04 р.), м. Харків, пр. Тракторбудівників, 130, кв. 61.

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації.

Господарський суд АРК (95000, м. Сімферополь, вул. Карла Маркса, 18) постановою від 05 липня 2005 р. по справі № 2-6/3951-2005 визнав банкрутом СВК «Зернове» (код ЄДРПОУ 00854009, юридична адреса: АРК, Красногвардійський район, с. Зернове, вул. Ювілейна, 16). Відкрита ліквідаційна проце-дура. Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Метелева Світлана Федорівна (лі-цензія № 216870 від 22.03.2005 р., адреса: 95050, м. Сімферополь, вул. Вішнева, 60), тел./fax (0652) 22-02-66.

Донбаська електроенергетична система ДП НЕК "Укренерго" повідомляє, що переможцем тендеру з визначення виконавця проекту "Реконструкції ПЛ-220 кВ ЛуТЕС — Перемога", який відбувся 05.07.2005 р. визнано пропозицію, яка була подана БАТ „Промік” (м. Дніпропетровськ).

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою від 06.06.2005 р. порушено справу №43/429 про визнання банкрутом ТОВ «Mera-C» (м. Київ, вул. Червонопрапорна, 169, код ЄДРПОУ 31413609, п/р №260073123 в АКБ «ГАРАНТ», МФО 300807, код 25719206) і введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Лецкана В. Л. (ліцензія на право здійснення діяльності арбітражного керую-чого - серія АА №419239 від 21.10.2002 р.).

Заяви кредиторів і можливих санаторів приймаються в місячний термін від дня публікації оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДП "Краматорське управління №113" АТЗТ "Донбасстальконструкция", повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс вис-тавляється комплекс майна: нерухомість (склад ПММ, сараї, майстерні, блок га-разів, склади та ін.) та МШП (31 один.), ДП "Краматорське управління №113" АТЗТ "Донбасстальконструкция", який знаходиться за адресою: м. Краматорськ, вул. Кагатна, 8, початкова ціна продажу - 152628,39грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 7631,42грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характе-ристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізованого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДЮД АППБ „Аваль”, м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Аген-тство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів з дати публікації в газеті 09 серпня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 15 серпня 2005р., об 1100 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДП "Краматорське уп-равління №113" АТЗТ "Донбасстальконструкция". Довідки за телефонами 304-77-83, 304-37-21 та на сайті: bankruptcy.region.dn.ua Філія ДГУ Агентство з пи-тань банкрутства в Донецькій області повідомляє, що в інформації про продаж активів ДП "Шахтоуправління "Червона зірка" у газеті "Голос України" №118 (3618) від 01.07.05р., слід читати: аукціон відбудеться на РТБ "Восток" за адре-сою: м. Донецьк, вул. Артема, 27.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДОДАТКОВИЙ ВИПУСК АКЦІЙ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "КРИМСЬКИЙ СОДОВИЙ ЗАВОД"

1. Характеристика Емітента
1.1. Повне та скорочене найменування.
Повне найменування : Відкрите акціонерне товариство " Кримський содовий завод". Код за ЄДРПОУ 05444546.
Скорочене найменування: БАТ "Кримський содовий завод".
1.2. Місцезнаходження, номери телефону, факсу та електронної пошти.
Місцезнаходження: Україна, 96002, Автономна Республіка Крим, м.Красноперекопск, вул. Проектна, 1.
Телефон: (06565) 2-17-28, 2-80-04, 2-82-41.
Факс: (06565) 2-37-36, 2-36-27.
Електронна пошта: privat@cs.ua
1.3. Дата державної реєстрації акціонерного товариства та орган, що здійснив його реєстрацію.
Свідцтво про державну реєстрацію БАТ "Кримський содовий завод", видане Виконавчим комітетом Красноперекопської міської ради Автономної Республіки Крим 03.08.1998р.
1.4. Предмет та цілі діяльності.
Цілі діяльності Емітента згідно Статуту:
● розширення ринку товарів і послуг, а також одержання прибутку,
● розвиток виробництва шляхом інвестування в найбільш перспективні галузі,
● підвищення ефективності використання матеріальних, фінансових і інших ресурсів на основі загальної діяльності і розподілу праці.
Предмет діяльності Емітента згідно Статуту :
● виробництво та реалізація кальцинованої соди та товарів громадського споживання,
● виготовлення та реалізація хімічних речовин,
● проведення науково-дослідницьких робіт у галузі науки та техніки, розробка та впровадження нових технологій,
● здійснення науково-технічних розробок, спрямованих на вдосконалення виробництва,
● залучення інвестицій, у тому числі іноземних, для розширення та реконструкції виробництва,
● здійснення інвестиційної діяльності,
● здійснення зовнішньоекономічної діяльності,
● виробництво лікарських засобів, оптова, роздрібна торгівля лікарськими засобами,
● виробництво пестицидів та агрохімікатів, оптова, роздрібна торгівля пестицидами та агрохімікатами.
● інші види діяльності, визначені Статутом Товариства та такі, що не заборонені законодавством України.
1.5. Розмір статутного капіталу (фонду).
Статутний капітал (фонд) Товариства складає 181060000,00 грн. (сто вісімдесят один мільйон шістдесят тисяч гривень 00 копійок), поділений на 181060000 (сто вісімдесят один мільйон шістдесят тисяч) штук простих іменних акцій номінального вартістю 1,00 грн. (одна гривня 00 копійок) кожна. Фактично сплачений статутний капітал (фонд) складає 100 % від загального обсягу статутного капіталу (фонду). Державна частка відсутня.
1.6. Чисельність штатних працівників станом на 31 березня 2005р.: 3352 (три тисячі триста п'ятдесят дві) особи.
1.7. Чисельність акціонерів станом на 31 березня 2005р.: 12172 (дванадцять тисяч сто сімдесят дві) особи.
2. Дані про посадових осіб емітента.

Прізвище, ім'я та по-батькові	Посада у Емітента	Посада за основним місцем роботи	Рік народження	Освіта	Кваліфікація	Загальний виробничий стаж	Стаж роботи на посаді у Емітента
Спіца Валерій Борисович	Голова Правління	Голова Правління БАТ "Кримський содовий завод"	1941	вища	Інженер-технолог	46 років	1рік 4 міс.
Нечаєв Олександр Ігорович	Член Правління, заступник Голови правління - комерційний директор	Член Правління, заступник Голови правління - Комерційний директор БАТ "Кримський содовий завод"	1963	вища	Інженер оптик-конструктор	19 років	1рік 4 міс.
Шевцов Олег Володимирович	Член Правління, заступник Голови правління	Член Правління, заступник Голови правління БАТ "Кримський содовий завод"	1965	вища	Хімік	22 рік	1рік 4 міс.
Шитманюк Олександр Іванович	Головний бухгалтер	Головний бухгалтер БАТ "Кримський содовий завод"	1966	вища	Інженер-механік фінансист	19 років	1рік 3 міс.
Кікта Олег Олександрович	Голова Ревізійної комісії	Фінансовий директор ТОВ "НТЦ Міні"	1973	вища	Фінансист, економіст	14років	3 міс.
Копілов Володимир Афанасійович	Голова Наглядової ради	Начальник відділу ТОВ "Кемікел Інжинірінг Менеджмент Компані"	1938	вища	Інженер хімік-технолог	44 роки	1рік 4 міс.
Роберт Шетлер-Джонс	Член Наглядової ради	Директор компанії RSJ Erste Beteiligungsgesellschaft mbH	1969	вища	Лінгвістика та міжнародні відносини	14 років	1рік
Вербицький Микола Анатолійович	Член Наглядової ради	Директор ТОВ „Об'єднаний центр захисту інформації"	1952	вища	Інженер радіоелектроніки	35 років	1рік 4 міс.
Шестаков Леонід Михайлович	Член Наглядової ради	Головний спеціаліст ТОВ "Кемікел Інжинірінг Менеджмент Компані"	1937	вища	Інженер-механік	45 років	1рік 4 міс.

3. Відомості про середню заробітну плату членів виконавчого органу за останній квартал та завершений фінансовий рік, що передував поданню документів (за згодою цих членів виконавчого органу).
Члени виконавчого органу не дали згоди на надання інформації про середню заробітну плату за останній квартал та завершений фінансовий рік.
4. Перелік ліцензій (дозволів) емітента на провадження певних видів діяльності із зазначенням терміну закінчення їх дії.

№	Назва ліцензії (дозволу)	Серія та № ліцензії (дозволу)	Дата видачі ліцензії (дозволу)	Державний орган який видав ліцензію (дозвіл)	Дата закінчення дії ліцензії (дозволу)
1.	Вишукувальні та проектні роботи для будівництва, заведення неучучих та огорожувачих конструкцій, будівництво та монтаж інженерних і транспортних мереж	Серія АА № 319744	19.07.2002р.	Міністерство архітектури та будівельної політики АР Крим	18.07.2005р.
2.	Діяльність з використання джерел іонізуючого випромінювання	Серія ЯРБ -27 № 950017	08.12.2004р.	Міністерство охорони навколишнього природного середовища України	08.12.2007р.
3.	На право здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом	Серія ПС № 1214	27.08.2003р.	Національна комісія регулювання електроенергетики України	26.09.2006р.
4.	Надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі)	Серія АА № 838350	27.08.2004р.	Міністерство транспорту України	27.08.2007р.
5.	Спеціальний дозвіл на користування надрами (Сиваське родовище)	№ 2215	30.03.2000р.	Державний комітет України по геології і використанню надр	30.03.2010р
6.	Надання послуг, пов'язаних з охороною державної та іншої власності	Серія АА № 604944	18.12.2003р.	Міністерство внутрішніх справ України	19.11.2006р.
7.	Використання радіочастотного ресурсу України	Серія РА №002927	14.03.2003р.	Державний комітет зв'язку та інформатизації України	14.03.2008р.
8.	Роздрібна торгівля алкогольними напоями (магазин " Стол заказов")	Серія АА № 860694	22.09.2004р	Регіональне Управління Департаменту з питань адміністрування акцизного збору і контролю за виробництвом та обігом підакцизних товарів ДПА України в АР Крим	22.09.2005р
9.	Роздрібна торгівля алкогольними напоями (магазин "Сиваш")	Серія АА № 860111	27.07.2004р.	Регіональне Управління Департаменту з питань адміністрування акцизного збору і контролю за виробництвом та обігом підакцизних товарів ДПА України в АР Крим	27.07.2005р.
10.	Роздрібна торгівля тютюновими виробами (магазин "Сиваш")	Серія АА № 886763	27.07.2004р	Регіональне Управління Департаменту з питань адміністрування акцизного збору і контролю з а виробництвом та обігом підакцизних товарів ДПА України в АР Крим	27.07.2005р.
11.	Роздрібна торгівля тютюновими виробами (магазин " Стол заказов")	Серія АБ № 134540	09.03.2005р	Регіональне Управління Департаменту з питань адміністрування акцизного збору і контролю за виробництвом та обігом підакцизних товарів ДПА України в АР Крим	09.03.2006р.
12.	Роздрібна торгівля алкогольними напоями (буфет № 10)	Серія АБ № 088984	09.03.2005р.	Регіональне Управління Департаменту з питань адміністрування акцизного збору і контролю за виробництвом та обігом підакцизних товарів ДПА України в АР Крим	09.03.2006р.
13.	Роздрібна торгівля тютюновими виробами (буфет № 12)	Серія АБ № 134541	09.03.2005р	Регіональне Управління Департаменту з питань адміністрування акцизного збору і контролю за виробництвом та обігом підакцизних товарів ДПА України в АР Крим	09.03.2006р.
14.	Придбання , зберігання, перевезення, відпуск прекурсорів (списку 2 таблиці IV) Переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів"	Серія АБ № 109585	26.04.2005р.	Державна служба лікарських засобів і виробів медичного призначення	13.04.2010р.

5. Відомості про участь емітента в холдингових компаніях, концернах, асоціаціях тощо.
Емітент не бере участі в холдингових компаніях, концернах, асоціаціях та інших об'єднаннях підприємств.
6. Відомості про юридичних осіб, у яких емітент володіє більше ніж 10% статутного фонду (активів), у тому числі про дочірні підприємства, філії та представництва емітента.
БАТ "Кримський содовий завод" є засновником трьох дочірніх підприємств:

№ п/п	Повна назва	Код ЄДРПОУ	Відсоток в статутному фонді	Розмір статутного фонду, грн.
1	Дочірнє підприємство "Торговий центр" відкритого акціонерного товариства "Кримський содовий завод"	30757441	100%	7 000
2	Дочірнє підприємство "Лікувально-оздоровчий центр" відкритого акціонерного товариства "Кримський содовий завод"	30933335	100%	450 000
3	Дочірнє підприємство "Агропромисловий центр " відкритого акціонерного товариства "Кримський содовий завод"	30933361	100%	7 000

На загальних зборах акціонерів від 16.03.05 протокол №9, прийнятий рішення про ліквідацію ДП "Агропромисловий центр" БАТ "Кримський содовий завод" у зв'язку з нецелісвітністю його функціонування.
У інших юридичних осіб БАТ „Кримський содовий завод” не володіє більш ніж 10% статутного фонду (активів).
Філій, представництв та інших відокремлених структурних підрозділів БАТ "Кримський содовий завод" не має.

7. Опис діяльності емітента за станом на 31 березня 2005р.
7.1. Обсяг основних видів продукції, послуг або робіт, що здійснює емітент:

Вид продукції, послуг	Виробництво продукції	
	Тонн	Тис. грн.
1. Сода кальцинована, технічна	176000	X
В т.ч. Марка "Б"	62358	38733
Марка "А"	104500	66935
2. Інша продукція	X	2321

7.2. Ринки збуту та особливості розвитку галузі.
Продукція підприємства розподілена по ринкам збуту наступним чином: 44% - внутрішній ринок, 56% - зовнішній ринок (Італія, Туреччина, Прибалтика, Беларусь, Молдова, Росія та інші країни).
Основними споживачами соди кальцинованої технічної є підприємства по виробництву скла, металургійні, целюлозно-паперові підприємства та інші. Розвиток хімічної галузі (у тому числі виробництво соди кальцинованої) залежить від вимог її кінцевих споживачів. Основні вимоги споживачі соди кальцинованої виявляють до якості продукції (зменшення вмісту хлору та заліза у кальцинованій соді) та до упаковки.
7.3.Обсяги та напрями інвестиційної діяльності емітента.
Обсяги та напрями інвестиційної діяльності Товариства:
- Капітальне будівництво - 13145 тис.грн.
- Придбання машин та обладнання - 1487 тис.грн.
- Придбання інших необоротних матеріальних активів - 65 тис.грн.
- Інвестиції у нематеріальні активи - 545 тис.грн.
7.4.Політика щодо досліджень та розробок.
Товариство проводить політику аналізу новітніх досліджень та розробок з метою вивчення можливості їх використання у власній діяльності.

8. Можливі фактори ризику в діяльності емітента.
Погіршення загальнооекономічної ситуації в Україні, зміни в законодавстві щодо діяльності підприємств та податкової політики, форс-мажорні обставини, значний знос основних фондів.
9. Перспективи діяльності емітента на поточний та наступні роки.
Емітент планує на поточний та наступні роки здійснити заходи щодо технічної модернізації виробництва, розширенню виробничих потужностей з метою збільшення обсягів виробництва соди кальцинованої технічної та підвищенню якості продукції.
10. Проміжна фінансова звітність за звітний період, що передував кварталю, у якому подаються документи для реєстрації інформації про випуск акцій, у складі балансу та звіту про фінансові результати:
10.1.

Баланс на 31 березня 2005 року				
Форма № 1 Код за ДКУД				
Одиниця виміру: тис.грн				
Актив	Код ряд.	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду	
1	2	3	4	
I. Необоротні активи				
Нематеріальні активи:				
залишкова вартість	010	353	769	
первісна вартість	011	493	944	
знос	012	140	175	
Незавершене будівництво	020	20992	30891	
Основні засоби:				
залишкова вартість	030	264906	264826	
первісна вартість	031	568620	572871	
знос	032	303714	308045	
Довгострокові фінансові інвестиції: які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	040	211	211	
інші фінансові інвестиції	045			
Довгострокова дебіторська заборгованість	050			
Відстрочені податкові активи	060	-	-	
інші необоротні активи	070			
Усього за розділом I	080	286462	296697	
II. Оборотні активи				
Запаси				
виробничі запаси	100	59221	56502	
тварини на вирощуванні та відгодівлі	110			
незавершене виробництво	120	811	795	
готова продукція	130	3268	5899	
товари	140	1039	831	
Векселі одержані	150			
Дебіторська заборгованість: за товари, роботи, послуги:				
чиста реалізаційна вартість	160	11206	18781	
первісна вартість	161	12405	19980	
резерв сумнівних боргів	162	1199	1199	
Дебіторська заборгованість за розрахунками:				
з бюджетом	170	11279	15688	
за виданими авансами	180	12947	13077	
з нарахованих доходів	190			
з внутрішніх розрахунків	200	771	812	
інша поточна дебіторська заборгованість	210	1011	849	
Поточні фінансові інвестиції	220			
Грошові кошти та їх еквіваленти:				
в національній валюті	230	3983	4138	
в іноземній валюті	240	2361	2202	
інші оборотні активи	250	4651	4664	
Усього за розділом II	260	112548	124238	
III. Витрати майбутніх періодів	270	174	134	
Баланс	280	399184	421069	

Пасив	Код ряд.	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Статутний капітал	300	181060	181060
Пайовий капітал	310		
Додатковий вкладений капітал	320		
Інший додатковий капітал	330	84578	84577
Резервний капітал	340	1203	4026
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	350	58409	55291
Відстрочений капітал	360		
Вилучений капітал	370		
Усього за розділом I	380	325250	324954
II Забезпечення наступних витрат і платежів			
Забезпечення виплат персоналу	400		
інші забезпечення	410		
	415		
	416		
Цільове фінансування	420		
Усього за розділом II	430		
III. Довгострокові зобов'язання			
Довгострокові кредити банків	440		
інші довгострокові фінансові зобов'язання	450		
Відстрочені податкові зобов'язання	460	523	523
інші довгострокові зобов'язання	470	-	-
Усього за розділом III	480	523	523
IV. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	500	53970	53039
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510		
Векселі видані	520	261	247
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	7610	6155
Поточні зобов'язання за розрахунками:			
з одержаних авансів	540	4309	2184
з бюджетом	550	333	203
з позабюджетних платежів	560		
зі страхування	570	768	950
з оплати праці	580	1785	2179
з учасниками	590	3568	22822
з внутрішніх розрахунків	600	21	
інші поточні зобов'язання	610	786	7806
Усього за розділом IV	620	73411	95592
V. Доходи майбутніх періодів	630		
Баланс	640	399184	421069

I. Власний капітал				
Статутний капітал	300	181060	181060	
Паіювий капітал	310			
Додатковий вкладений капітал	320			
Інший додатковий капітал	330	84578	84577	
Резервний капітал	340	1203	4026	
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	350	58409	55291	
Неоплачений капітал	360			
Вибулений капітал	370			
Усього за розділом I	380	325250	324954	
II. Забезпечення наступних витрат і платежів				
Забезпечення виплат персоналу	400			
Інші забезпечення	410			
	415			
	416			
	420			
Усього за розділом II	430			
Цільове фінансування				
Усього за розділом III	440			
111. Довгострокові зобов'язання				
Довгострокові кредити банків	440			
Інші довгострокові фінансові зобов'язання	450			
Відстрочені податкові зобов'язання	460	523	523	
Інші довгострокові зобов'язання	470	-	-	
Усього за розділом 111	480	523	523	
IV. Поточні зобов'язання				
Короткострокові кредити банків	500	53970	53039	
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510			
Векселі видані	520	261	247	
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	7610	6155	
Поточні зобов'язання за розрахунками: з одержаними авансами	540	4309	2184	
з бюджетом	550	333	203	
з позабюджетних платежів	560			
зі страхування	570	768	950	
з оплати праці	580	1785	2179	
з учасниками	590	3568	22822	
із внутрішніх розрахунків	600	21	7	
Інші поточні зобов'язання	610	786	7806	
Усього за розділом IV	620	73411	95592	
V. Доходи майбутніх періодів	630		-	
Баланс	640	399184	421069	

II. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ				
СТАТТЯ	Код рядка	За звітний період	За попередній період	
1	2	3	4	
Матеріальні затрати	230	60127	48464	
Витрати на оплату праці	240	10620	8596	
Відрахування на соціальні заходи	250	4127	3333	
Амортизація	260	5125	4160	
Інші операційні витрати	270	568	962	
Разом	280	80567	65515	

III.РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ				
СТАТТЯ	Код рядка	За звітний період	За попередній період	
1	2	3	4	
Середньорічна кількість простих акцій	300			
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	310			
Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	320			
Скоригований чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	330			
Дивіденди на одну просту акцію.	340			

11. Баланс та звіт про фінансові результати за звітний рік, що передував року, у якому подаються документи для реєстрації інформації про випуск акцій:				
11.1.				
Баланс на 31 грудня 2004 року				
Форма № 1 Код за ДКУД 1801001				

Актив	Код ряд.	Одиниця виміру: тис. грн.	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4	5

I. Необоротні активи				
Нематеріальні активи:				
залишкова вартість	010	72	353	
первісна вартість	011	178	493	
знос	012	106	140	
Незавершене будівництво	020	18661	20992	
Основні засоби:				
залишкова вартість	030	246355	264906	
первісна вартість	031	511640	568620	
знос	032	265285	303714	
Довгострокові фінансові інвестиції: які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств				
інші фінансові інвестиції	040	-	211	
Довгострокова дебіторська заборгованість	045	-	-	
Відстрочені податкові активи	060	111	-	
Інші необоротні активи	070	-	-	
Усього за розділом I	080	265199	286462	
II. Оборотні активи				
Залишки:				
виробничі запаси	100	47643	59221	
тварини на вирощуванні та відгодівлі	110	-	-	
незавершене виробництво	120	351	811	
готова продукція	130	239	3268	
товари	140	1045	1039	
Векселі одержані	150	-	-	
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги:				
чиста реалізаційна вартість	160	12625	11206	
первісна вартість	161	15467	12405	
резерв сумнівних боргів	162	2842	1199	
Дебіторська заборгованість за розрахунками:				
з бюджетом	170	5903	11279	
за виданими авансами	180	6201	12947	
з нарахованих доходів	190	-	-	
із внутрішніх розрахунків	200	1339	771	
Інша поточна дебіторська заборгованість	210	1665	1011	
Поточні фінансові інвестиції	220	-	-	
Грошові кошти та їх еквіваленти: в національній валюті				
в іноземній валюті	230	668	3983	
Інші оборотні активи	240	2665	2361	
Усього за розділом II	260	85062	112548	
III. Витрати майбутніх періодів				
Баланс	270	86	174	
	280	350347	399184	

Пасив	Код ряд.	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Статутний капітал			
Пайовий капітал	300	181060	181060
Додатковий вкладений капітал	310		
Інший додатковий капітал	320		
Резервний капітал	330	78102	84578
Непоподілений прибуток (непокритий збиток)	340	1040	1203
Неоплачений капітал	350	3244	58409
Видучений капітал	370		
Усього за розділом I	380	263446	325250
II Забезпечення наступних витрат і платежів			
Забезпечення виплат персоналу	400		
Інші забезпечення	410		
	415		
	416		
	420	-	-
	430	-	-

Цільове фінансування				
Усього за розділом II				
11.1. Довгострокові зобов'язання				
Довгострокові кредити банків	440			
Інші довгострокові фінансові зобов'язання	450			
Відстрочені податкові зобов'язання	460		523	
Інші довгострокові зобов'язання	470	2654	-	
Усього за розділом III	480	2654	523	
IV. Поточні зобов'язання				
Короткострокові кредити банків	500	42470	53970	
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510			
Векселі видані	520	343	261	
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги				
Поточні зобов'язання за розрахунками: з одержаних авансів	530	22165	7610	
з бюджетом	540	6021	4309	
з позабюджетних платежів	550	1548	333	
із страхування	560	2409	768	
з оплати праці	570	3550	1785	
з учасниками	580	2726	3568	
із внутрішніх розрахунків	590	222	21	
Інші поточні зобов'язання	600	2753	786	
Усього за розділом IV	610	84207	73411	
V. Доходи майбутніх періодів				
Баланс	630	40	-	
	640	350347	399184	
11.2.				

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ за 2004 рік				
Форма № 2 Код за ДКУД 801003				
I. Фінансові результати				

СТАТТЯ	Код рядка	Одиниця виміру: тис.грн	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4	5
Доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	010	438503	302096	
Податок на додану вартість	015	39650	32128	
Акцизний збір	020	-	-	
	025	-	-	
Інші вирукування з доходу	030	24824	17287	
Чистий доход (виручка)	035	374029	252681	
Від реалізації продукції (товарів,робіт, послуг)	040	274990	216350	
Совіставність реалізованої продукції (товарів, послуг)	040	274990	216350	
Валовий :				
- прибуток	050	99039	36331	
- збиток	055	-	-	
Інші операційні доходи	060	209017	133417	
Адміністративні витрати	070	15320	11289	
Витрати на збут	080	8857	11337	
Інші операційні витрати	090	211070	137707	
Фінансові результати від операційної діяльності :				
- прибуток	100	70329	11895	
- збиток	105	-	-	
Доход від участі в капіталі	110	-	-	
Інші фінансові доходи	120	-	-	
Інші доходи	130	1204	188	
Фінансові витрати	140	6602	7087	
I. Витрати від участі в капіталі	150	232	98	
Інші витрати	160	5592	375	
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування :				
- прибуток	170	59107	4523	
- збиток	175	-	-	
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180	2645	1272	
Доход з податку на прибуток	185	-	-	
Від звичайної діяльності	185	-	-	
Фінансові результати від звичайної діяльності :				
- прибуток	190	56462	3251	
- збиток	195	-	-	
Надзвичайні :				
- доходи	200	-	-	

- витрати	205	-	7
Податки з надзвичайного прибутку	210	-	-
Чистий :			
- прибуток	220	56462	3244
- збиток	225	-	-

II.ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ				
СТАТТЯ	Код рядка	За звітний період	За попередній період	
1	2	3	4	
Матеріальні затрати	230	218103	163198	
Витрати на оплату праці	240	40674	31577	
Відрахування на соціальні заходи	250	15806	12250	
Амортизація	260	18727	17153	
Інші операційні витрати	270	11415	6258	
Разом	280	304725	230436	

III.РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ				
СТАТТЯ	Код рядка	За звітний період	За попередній період	
1	2	3	4	
Середньорічна кількість простих акцій	300	181060000	181060000	
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	310	181060000	181060000	
Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	320	0,31184	0,01730	
Скоригований чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	330	0,31184	0,01730	
Дивіденди на одну просту акцію.	340	0,10914	0,00627	

12. Дані про випуск акцій:

12.1. Дата і номер рішення (протоколу) про випуск акцій.
Протокол позачергових загальних зборів акціонерів №10 від 14 червня 2005р.

12.2.Найменування органу, який прийняв рішення (із зазначенням кількості та відсотка голосів, якими приймалося рішення про випуск акцій у разі прийняття рішення загальними зборами акціонерів).
Рішення про випуск акцій прийнято позачерговими загальними зборами акціонерів, які відбулися 14 червня 2005 року (протокол №10).
На зборах присутні акціонери та їх представники, яким належить 162097253 голоси, що становить 89,5268 % від загальної кількості голосів:
"за" проголосувало - 162075817 голосів, що становить 99,9867 відсотків від присутніх на зборах;
"проти" проголосувало - 0 голосів, що становить 0,00 відсотків від присутніх на зборах;
"не голосувало" - 21436 голосів, що становить 0,0133 відсотків від присутніх на зборах.

12.3. Загальна номінальна вартість акцій, на які планується здійснити підписку.
Загальна номінальна вартість акцій, на які планується здійснити підписку - 38 556 467 (тридцять вісім мільйонів п'ятсот п'ятдесят шість тисяч чотириста шістдесят сім гривень, 00 копійок).

12.4. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від випуску .
Метою використання фінансових ресурсів, залучених від випуску акцій, є здійснення програми технічної модернізації виробництва та подальшого розвитку виробництва, а саме:

17 липня в Україні передбачається мінлива хмарність. Уночі без опадів, вдень місцями короткочасний дощ, гроза. Вітер змінних напрямків, 3—8 м/с. Температура вночі 14—19, вдень 25—30 градусів.

■ АКЦІЯ Приєднуйтеся!

Крим. З ініціативи кримського прем'єра Анатолія Матвієнка редакція журналу «Дніпро» (на чолі з поетом-піснярем Миколоєю Луківим) та Український фонд культури (під орудою народного депутата України поета Бориса Олійника) почали добродійну акцію — збір книжок української класики для Республіканської бібліотеки імені І. Франка в Сімферополі. У Києві першу партію книжок для Сімферополя вже підготовлено. Приєднуймося, буде гарний дарунок кримчанам до новосілля їхньої головної бібліотеки, оновлення якої закінчиться в серпні наступного року, якраз напередодні 150-річного ювілею Франка.

Віктор ХОМЕНКО.

■ ФЕСТИВАЛІ

У Вітебську — «Слов'янський базар»

XIV Міжнародний фестиваль мистецтв «Слов'янський базар» сьогодні починається у Вітебську. Відкриття відбудеться на головному концертному майданчику міста в Літньому амфітеатрі. У концертних програмах візьмуть участь Михайло Боярський, Валерія, Олександр Буйнов, Діма Білан, Надія Кадішева і «Золоте кільце», Едіта і Стас П'єхи, Людмила Сенчина й «Мультфільми», Олександра Пахмутова, Ядвіга Поплавська, Наталя Подольська та інші артисти. Із сольними концертами виступлять Олег Газманов, Валерій Леонтьєв, Борис Моїсєєв, Хор Турецького, «Уматурман».

«Театральні зустрічі—2005» подарують гостям фестивалю спектаклі провідних театрів світу. Свої постановки до Вітебська привезуть «Современник» («Чотири рядки для дебютантки»), МТЮГ («Скрипка Ротшильда»), театр ім. Вахтангова («Будьте здорові»), пітерський театр Ленради («Сидіти. Лежати. Любити» та «Сни дурня»), шведський театр «Альбатрос» («Оркестр»).

Міжнародний конкурс молодих виконавців естрадної пісні «Вітебськ—2005» за традицією стане однією з головних «базарних» подій. Цього року за перемогу боротимуться 22 конкурсанти. У фестивалі візьмуть участь представники 33 країн — Росії, Білорусі, України, Казахстану, Естонії, Латвії, Вірменії, Грузії, США, Німеччини, Італії, Ізраїлю, Єгипту, Мальти та інших держав.

Під завісу — «Берестечко»

Рівне. Прем'єрою сценічної версії роману «Берестечко» Ліни Костенко завершить нинішній сезон Рівненський обласний музично-драматичний театр. Прем'єра збіглася в часі з ушануванням на Рівненщині героїв однієї з найдраматичніших битв XVII сторіччя — Берестецької. І хоча вона закінчилася поразкою козаків, але це була поразка, що кликала наступні покоління українців до боротьби. Про те, як переживав цю поразку гетьман Богдан Хмельницький, і йдеться у виставі «Берестечко».

Постановник наймасштабнішого проекту театру, заслужений діяч мистецтв Росії Олександр Дзекун, сказав, що вистава пройде також у Національний опері в Києві, у Чигирині та інших містах України.

Олександра ЮРКОВА.

«Аврору» запустили в кіноплавання

Днями почалися зйомки повнометражного художнього фільму під назвою «Аврора, або Що снилося сплячій красуні». Режисер картини Оксана Байрак кілька років виношувала задум фільму, присвяченого чорнобильським подіям. Сценарій вона написала разом з московським режисером і драматургом Петром Гладиліним, повідомляє «IntWestDistribution».

Стрічка розповідь про взаємини двох людей — вмираючої дівчинки й артиста, який відроджується до життя. В основі сюжету — історія маленької вихованки дитячого будинку Аврори, що стала жертвою аварії на Чорнобильській АЕС. Проте, за словами режисера, ця історія в пам'ять не тільки про дітей, а й про всіх загиблих.

Головну жіночу роль виконає 13-літня киянка Настя Зюркалова, що знялася вже в трьох фільмах Оксани Байрак. Її партнерами по майданчику стануть Дмитро Харатьян і відомий американський актор Ерік Робертс, якого номінували на одержання Оскара за роль у фільмі «Поїзд-утікач» Андрія Кончаловського. Таким чином, «Аврора» стане першим українським фільмом з участю голівудської зірки. Виходу картини в широкий прокат можна чекати на початку наступного року.

Біла ворона повертається в серпні

Анатолій Хостікоєв з Богданом Беньюком відновлюють знаменитий мюзикл «Біла ворона» (п'єса Юрія Рибчинського, музика Геннадія Татарченка). На сцені столичного театру імені Франка ця вистава (прем'єра 1991 року) в постановці Сергія Данченка йшла свого часу з величезним успіхом. Жанну д'Арк грала тоді Наталя Сумська, Жульєна — Анатолій Хостікоєв. Хто гратиме тепер, у відновленому варіанті мюзиклу, сказати важко, бо ініціатори повернення «Ворони» тримають усе це поки що в страшному секреті. Відомо

лише, що прем'єра вистави планується на серпень у театрі російської драми ім. Лесі Українки.

На знімках: репетиції рок-опери «Біла ворона» дуже темпераментні!
Фото агентства «Прес-КІТ».

Художник у книзі

У Миколаєві презентовано монографію Наталії Сафоновой «Руфін Гаврилович Судковський. Життя і творчість». Книжка вийшла до 155-річчя з дня народження художника-мариніста. Ім'я Судковського довго було забуто, хоча учасники називали його спадкоємцем Айвазовського. Він так само був захоплений пристрасно до морських пейзажів. Але, вважає миколаївський художник Анатолій Завгородній, це два різні майстри: «Кожна робота Судковського вистраждана любов'ю до моря і рідного краю».

Народжений в Очакові, майбутній пейзажист ще в юності пробував відтворювати морську стихію на полотні. Потім навчався в Імператорській Академії мистецтв. А практикувався на узбережжях Очакова й Одеси. Руфін Гаврилович достеменно вивчив морську стихію. Він з рязючою вірністю передає її спокій і рухи, прозорість і безкраїсть, гру сонячних чи місячних променів у тиху погоду, суворість і

Фото автора.

грізну велич під час бурі. Особливо вдалими у Судковського вважаються «Очаківська пристань», «Штиль», «Бурхливе море», «Затишшя», «Уночі буде буря», «Кінбурнська коса після дощу». А його «Шторм біля берегів Очакова» прикрашав колись Кремлівський Палац з'їздів у Москві.

Він прожив лише 34 роки. Але книжка Наталії Сафоновой, яка також ра-

но пішла з життя, відродила пам'ять про художника. Свою книжку Наталя Дмитрівна, філолог і мистецтвознавець, почала писати ще 1980 року як курсову роботу. А завершила її перед самою смертю в 2001-му. Книжка вийшла в місцевому видавництві «Можливості Кімерії».

Олена ІВАШКО.

На знімку: музей Судковського в Миколаєві.

Обіцяли, що не востаннє

■ ТРАДИЦІЇ

Відійшли в минуле більшість народних звичаїв, тих, що раніше складали невід'ємну частину нашого життя, робили його багатим.

Мало хто нині розуміє цінність давніх народних звичаїв, не знаючи, що в їхньому відродженні сховане і культурне відродження українського народу. Ось щойно свято Іва-

на Купала минуло — як то часто буває, десять безрезі ставка спалили кілька старих автопокришок, закоптили небо, випили пляшку й розійшлися. Але не всюди так! Приміром, у село Петрушки Києво-Святошинського району на Купала приїхали студенти і викладачі училища культури з міста-побратима Тульчина, що на Вінниччині. І старовинний обряд відроди-

ли в усій його мудрій красі. За сприяння фольклористів із колективу «Червона калина» і режисера Олени Зеленської запалився справжній купальський вогонь, дівчата плели вінки й пускали їх на воду, і все це було красиво й урочисто. До речі, тульчинці приїзять у Петрушки вже не вперше. Та й пообіцяли, що не востаннє.

Анна МАМАЄВА.

ЦЬОГО

16 ЛИПНЯ

■ 1795 р. Засновано Волинську губернію. ■ 1826 р. У Росії створено Третє відділення царської канцелярії — таємну поліцію сучасного типу. ■ 1908 р. На Полтавщині народився Василь Барка, письменник. ■ 1941 р. У Червоній Армії відновлено Інститут комісарів. ■ 1945 р. Сполучені Штати випробували першу в світі атомну бомбу. ■ 1972 р. Олег Блохін дебютував у збірній країни. ■ 1975 р. Розпочався спільний радянсько-американський космічний проект «Союз» — «Аполлон». ■ 1990 р. Верховна Рада УРСР прийняла декларацію про державний суверенітет України.

Редактор номера
Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:

Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віталій СУДДА.

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

► Редакція не завжди підіпняє позицію авторів публікацій.

► Рукописів не повертаємо.

► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна:
для фізичних осіб — 3,30 грн.
та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденок В. І.
(Друкарня «Нормальні ціни»)
61068, м. Харків,
вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 273

ВАТ «Видавництво
«Вільна Україна»
79026, м. Львів,
вул. В. Великого, 2.

Зам. 396

ВАТ «Видавництво
«Кієвська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2564

Фотоформи виготовлено
в КЦ редакції газети
«Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047,
Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53,
454-81-34,
454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua

— загальний
reklama@golos.com.ua —

відділ реклами
let@golos.com.ua —

відділ листів
foto@golos.com.ua —

відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів
використовується інформаційно-
пошукова система Верховної
Ради України «Законодавство»

Internet:
http://uamedia.visti.net/golos